Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/1287

2024 5 14

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2024/1287

2024 m. gegužės 13 d.

kuriuo galutinio antidempingo muito, Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 nustatyto Rusijos kilmės beržo fanerai, taikymas išplečiamas importuojamai beržo fanerai, siunčiamai iš Turkijos ir Kazachstano ir deklaruojamai arba nedeklaruojamai kaip Turkijos ir Kazachstano kilmės

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 13 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Galiojančios priemonės

(1) 2021 m. lapkričio mėn. Europos Komisija (toliau – Komisija) Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 ([2]) (toliau – pradinis reglamentas) importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatė galutinį antidempingo muitą. Nustatytos priemonės – 14,4–15,8 % *ad valorem* muitas ir kitiems eksportuotojams taikomas 15,8 % muitas nebendradarbiaujančioms Rusijos bendrovėms. Tyrimas, po kurio nustatyti šie muitai (toliau – pradinis tyrimas), inicijuotas 2020 m. spalio mėn. ([3])

1.2. Prašymas

(2) Komisija gavo pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalį ir 14 straipsnio 5 dalį pateiktą prašymą ištirti galimą antidempingo priemonių, nustatytų importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai, vengimą siunčiant ją iš Turkijos ir Kazachstano ir deklaruojant arba nedeklaruojant kaip Turkijos ir Kazachstano kilmės (toliau – prašymas).

(3) Prašymą 2023 m. liepos 10 d. pateikė konsorciumas „Woodstock Consortium“ (toliau – pareiškėjas).

(4) Prašyme pateikta pakankamai įrodymų, kad prekybos, susijusios su eksportu iš Rusijos, Turkijos ir Kazachstano į Sąjungą, pobūdis pasikeitė nustačius priemones beržo fanerai iš Rusijos. Panašu, kad šį pokytį lėmė beržo faneros siuntimas į Sąjungą per Turkiją ir Kazachstaną, kurio negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar ekonominiu pagrindimu, išskyrus muito nustatymą.

(5) Be to, prašyme pateikta pakankamai įrodymų, kad dėl pirmiau aprašytų veiksmų galiojančių antidempingo priemonių taisomasis poveikis buvo mažinamas ir kiekio, ir kainos požiūriu. Į Sąjungos rinką pateko daug importuojamos beržo faneros. Be to, buvo pakankamai įrodymų, kad beržo fanera buvo importuojama žalingomis kainomis. Taip pat buvo pakankamai įrodymų, kad beržo fanera buvo siunčiama iš Turkijos ir Kazachstano dempingo kaina, palyginti su beržo fanerai nustatyta normaliąja verte.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) 2021 m. lapkričio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1930, kuriuo importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 394, 2021 11 9, p. 7).
([3]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamos Rusijos kilmės beržo faneros inicijavimą (OL C 342, 2020 10 14, p. 2).

1.3. **Nagrinėjamasis produktas ir tiriamasis produktas**

(6) Su galimu priemonių vengimu susijęs produktas – Rusijos kilmės fanera, sudaryta tik iš medienos lakštų, kurių kiekvieno storis ne didesnis kaip 6 mm, kurios išoriniai lakštai yra iš medienos, nurodytos 4412 33 subpozicijoje, o bent vienas išorinis lakštas yra iš beržo medienos, padengta arba nepadengta, pradinio reglamento įsigaliojimo dieną klasifikuojama priskiriant KN kodą ex 4412 33 00 (TARIC kodas 4412330010) (toliau – nagrinėjamasis produktas). Būtent šiam produktui šiuo metu yra taikomos priemonės.

(7) Tiriamasis produktas yra toks pat kaip aprašytasis ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje ir jo KN kodas šiuo metu yra 4412 33 10 ([4]), tačiau siunčiamas iš Turkijos ir Kazachstano ir deklaruojamas arba nedeklaruojamas kaip Turkijos ir Kazachstano kilmės (TARIC kodai 4412331010 ir 4412331020) (toliau – tiriamasis produktas).

(8) Atlikus tyrimą nustatyta, kad iš Rusijos eksportuojamos beržo faneros ir iš Kazachstano ir Turkijos siunčiamos Kazachstano ir Turkijos (arba ne) kilmės beržo faneros pagrindinės fizinės ir cheminės savybės ir naudojimo paskirtis yra tokios pačios, todėl ši fanera laikyta panašiais produktais, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

1.4. **Inicijavimas**

(9) Informavusi valstybes nares ir nustačiusi, kad yra pakankamai įrodymų tyrimui inicijuoti pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalį, Komisija 2023 m. rugpjūčio 21 d. inicijavo tyrimą Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2023/1649 ([5]) (toliau – inicijavimo reglamentas) ir nustatė reikalavimą registruoti importuojamą iš Kazachstano ir Turkijos siunčiamą beržo fanerą, deklaruojamą arba nedeklaruojamą kaip Kazachstano ir Turkijos kilmės.

1.5. **Pastabos dėl inicijavimo**

(10) Inicijavus tyrimą, Kazachstano valdžios institucijos pateikė beržo fanerą gaminančių bendrovių sąrašą ir prašymą, kad joms priemonės nebūtų taikomos, nes jos eksportavo Kazachstane pagamintą beržo fanerą. Kazachstano valdžios institucijos nurodė, kad Kazachstano kilmės sertifikatai atitinka tarptautinius standartus ir visus ES reikalavimus ir taisykles dėl prekių kilmės ir kad tai kontroliuoja Prekybos ir integracijos ministerija. Todėl jos paprašė Komisijos neišplėsti antidempingo muitų taikymo Kazachstanui, nes nurodytosios bendrovės negalėjo dalyvauti priemonių vengimo veikloje.

(11) Komisija priminė, kad prašymai atleisti nuo priemonių (įvertinti 4 skirsnyje) svarstomi atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 13 straipsnį ir todėl kilmės sertifikatai nėra vieninteliai vertinimo kriterijai.

(12) Po faktų atskleidimo bendrovės „Favorit“ ir „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“ (SFK) nurodė manančios, kad tyrimo inicijavimas prieštarauja PPO antidempingo susitarimo (toliau – Antidempingo susitarimas) 5 straipsnio 2 daliai, nes skunde nepateikta įrodymų dėl dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir įtariamos žalos, ir kad Komisija neįvykdė savo pareigos išnagrinėti prašyme pateiktų įrodymų tikslumo ir tinkamumo kad nustatytų, ar yra pakankamai įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti.

([4]) Iki 2021 m. gruodžio 31 d. taikomas TARIC kodas buvo 4412330010. 2022 m. sausio 1 d. jis pakeistas TARIC kodu 4412331010. 2022 m. rugsėjo 1 d. jis pakeistas KN kodu 4412 33 10.

([5]) 2023 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2023/1649, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai, vengimo importuojant iš Turkijos ir Kazachstano siunčiamą beržo fanerą, deklaruojamą arba nedeklaruojamą kaip Turkijos ir Kazachstano kilmės, ir kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamą beržo fanerą, siunčiamą iš Turkijos ir Kazachstano (OL L 207, 2023 8 22, p. 77).

(13) Komisija su tuo nesutiko. Visų pirma, Komisija pažymi, kad Antidempingo susitarime nėra nuostatų dėl kovos su priemonių vengimu. Be to, kaip Teisingumo Teismas patvirtino sprendime dėl „Kolachi Raj“, kadangi pagrindinio reglamento 13 straipsniu Antidempingo susitarimo nuostatos nėra įgyvendinamos, 13 straipsnio formuluotė negali būti aiškinama atsižvelgiant į pagrindinio reglamento nuostatas, kuriomis įgyvendinamos to susitarimo nuostatos ([6]). Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad priemonių vengimo tyrimas gali būti inicijuojamas remiantis pakankamais įrodymais dėl 13 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksnių. Komisija laikėsi nuomonės, kad prašyme pateikta pakankamai įrodymų dėl 13 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksnių. Visų pirma, prašyme pateikta pakankamai įrodymų, kad Rusijos, Kazachstano ir Turkijos tarpusavio prekybos pobūdis pasikeitė dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar ekonominiu pagrindimu, išskyrus muito nustatymą. Be to, prašyme pateikta pakankamai dempingo įrodymų, palyginti su pirmiau nustatytomis panašaus produkto normaliosiomis vertėmis. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnyje nenumatyta, kad turi būti nagrinėjama žala ar priežastinis ryšys. Nuostata yra platesne prasme reikalaujama pateikti žalos įrodymų arba įrodyti, kai taisomasis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekio požiūriu. Šiuo atžvilgiu prašyme pateikta pakankamai įrodymų. Tai, kad importas padarė žalą Sąjungos pramonei ir kad tarp šio importo ir žalos buvo priežastinis ryšys, jau buvo nustatyta pradiniame reglamente. Todėl Komisija padarė išvadą, kad prašyme pateikta pakankamai įrodymų ir tyrimo inicijavimas pagrįstas.

1.6. **Tiriamasis laikotarpis ir ataskaitinis laikotarpis**

(14) Atliekant tyrimą buvo nagrinėjamas 2019 m. sausio 1 d.–2023 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Buvo surinkti tiriamojo laikotarpio duomenys, siekiant ištirti, be kita ko, įtariamą prekybos pobūdžio pokytį po to, kai nagrinėjamajam produktui buvo nustatytos priemonės, ir tai, ar buvo veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi arba ekonominiu pagrindimu, išskyrus muito nustatymą. Siekiant išnagrinėti, ar dėl importo buvo mažinamas galiojančių priemonių taisomasis poveikis kainų ir (arba) kiekio požiūriu ir ar būta dempingo, surinkti išsamesni laikotarpio nuo 2022 m. liepos 1 d. iki 2023 m. birželio 30 d. (toliau – ataskaitinis laikotarpis arba AL) duomenys.

1.7. **Tyrimas**

(15) Komisija apie tyrimo inicijavimą oficialiai pranešė Rusijos, Kazachstano ir Turkijos valdžios institucijoms, žinomiems tų valstybių eksportuojantiems gamintojams, Sąjungos pramonei bei ES ir Turkijos asociacijos tarybos pirmininkui.

(16) Be to, Komisija paprašė Kazachstano Respublikos atstovybės Europos Sąjungoje ir Turkijos nuolatinės atstovybės Europos Sąjungoje pateikti pavadinimus ir adresus eksportuojančių gamintojų ir (arba) atstovaujančių asociacijų, kurie galėtų būti suinteresuoti dalyvauti tyrime kartu su pareiškėjo prašyme nurodytais Turkijos ir Kazachstano eksportuojančiais gamintojais. Kazachstano valdžios institucijos pateikė beržo faneros gamintojų sąrašą ir Komisija su jais susisiekė.

(17) Prašymo atleisti nuo priemonių formos Kazachstano ir Turkijos gamintojams ir (arba) eksportuotojams ir klausimynai Sąjungos importuotojams pateikti Prekybos GD svetainėje.

(18) Prašymo atleisti nuo priemonių formas pateikė šios penkios Kazachstano bendrovės:

— „Favorit LLP“,

— „QazFanCom LLP“,

— „Semipalatinsk Wood Processing LLP“,

([6]) Žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. sprendimo byloje „Komisija/*„Kolachi Raj Industrial“*, C-709/17 P, EU:C:2019:717, 45 punktas.

— „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“ (SFK),

— VFP LLP.

(19) Prašymo atleisti nuo priemonių formas pateikė šios keturios Turkijos bendrovės:

— „Intur Construction Tourism and Forest“,

— „Murat Şahin Orman Ürünleri“,

— „Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.“,

— „Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS“.

(20) Be to, klausimyno atsakymus pateikė šie nesusiję importuotojai:

— „Aschiero Wood Import SPA“,

— FOREST TRAFIC,

— CASTELLANA LEGNAMI SNC,

— „IMOLALEGNO spa“,

— „Orlimex CZ s.r.o.“

(21) Suinteresuotosioms šalims suteikta galimybė per inicijavimo reglamente nustatytą terminą raštu pareikšti nuomonę ir prašyti būti išklausytoms. Visoms šalims buvo pranešta, kad nepateikus visos susijusios informacijos arba pateikus neišsamią, melagingą ar klaidinančią informaciją gali būti taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis ir išvados daromos remiantis turimais faktais. Bendrovių prašymu bendroves „Favorit“ ir SFK 2024 m. vasario 8 d. išklausė Komisijos tarnybos, o 2024 m. vasario 14 d. – bylas nagrinėjantis pareigūnas. Bylas nagrinėjantis pareigūnas padarė išvadą, kad abiejų bendrovių iškelti klausimai susiję ne su procesinėmis teisėmis, apibrėžtomis prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimuose, o su esminiais bylos klausimais, ir nepateikė jokių konkrečių rekomendacijų.

2. TYRIMO REZULTATAI

2.1. Bendradarbiavimo lygis

(22) Kaip nurodyta 18–19 konstatuojamosiose dalyse, penkios Kazachstane įsisteigusios bendrovės ir keturios Turkijoje įsisteigusios bendrovės pateikė prašymo atleisti nuo priemonių formas ir paprašė jas atleisti nuo muitų, jei priemonių taikymas būtų išplėstas Kazachstanui ir Turkijai.

(23) Tačiau dviejų Kazachstano bendrovių („QazFanCom“ ir VFP LPP) ir trijų Turkijos bendrovių („Murat Şahin Orman Ürünleri“, „Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.“ ir „Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS“) prašymo atleisti nuo priemonių formos pateiktos su dideliais trūkumais. Todėl 2023 m. spalio 13 d. raštu bendrovei VFP LLP ir trims Turkijos bendrovėms ir 2023 m. lapkričio 17 d. raštu bendrovei „QazFanCom“ Komisija pranešė, kad ketina remtis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, nes šios bendrovės per nustatytą terminą nepateikė būtinos informacijos, kad Komisija galėtų nustatyti, ar jos vengė priemonių, ar ne (toliau – raštas dėl 18 straipsnio taikymo). Bendrovėms buvo suteikta galimybė teikti pastabas. Pastabų pateikė bendrovė „QazFanCom“. Kitos bendrovės pastabų nepateikė.

(24) Atsakydama į raštą dėl 18 straipsnio taikymo bendrovė „QazFanCom“ teigė, kad, priešingai, nei nurodyta tame rašte, ji bendradarbiavo atliekant tyrimą, nes įdėjo daug pastangų pateikdama informaciją. Ji taip pat laikėsi nuomonės, kad informacijai pateikti ir išversti į anglų kalbą reikėjo daug laiko, o atsakymo pateikimo terminai buvo pratęsti nepakankamai, atsižvelgiant į tai, kad procedūra truko devynis mėnesius. Bendrovė taip pat laikėsi nuomonės, kad pagrindiniame reglamente nenustatyta, kiek ilgiausiai galima pratęsti terminus.

(25) Bendrovė „QazFanCom“ taip pat teigė, kad, jos nuomone, visa informacija, kurią Komisija prašė pateikti, buvo neskelbtina ir todėl negalėjo būti pateikta. Kartu ji nurodė mananti, kad Komisija nutekino konfidencialią informaciją ir pažeidė pagrindinio reglamento 19 straipsnį, nes bendrovės „QazFanCom“ prekybos partneriai žinojo apie tai, kad jos pateiktas prašymas atleisti nuo priemonių bus atmestas, dar prieš jai gaunant Komisijos raštą dėl 18 straipsnio taikymo.

(26) Komisija priminė, kad inicijavimo reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytas 37 dienų terminas prašymo atleisti nuo priemonių formai pateikti atitinka pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytą bendrą ne trumpesnį kaip 30 dienų terminą. Jis gali būti pratęsiamas, tinkamai paisant tyrimo terminų lemiamų apribojimų, jeigu šalis nurodo ypatingas tokį pratęsimą pateisinančias aplinkybes. Nagrinėjamu atveju Komisija pratęsė terminą septyniomis dienomis ir tai buvo maksimalus laikotarpis, kurį ji galėjo suteikti atsižvelgdama į tyrimo terminus. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad šiuo atveju būtų buvę galima suteikti daugiau laiko prašymo atleisti nuo priemonių formai pateikti.

(27) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad bendrovei „QazFanCom“ buvo pateikti išsamūs nurodymai, kaip kartu su prašymo atleisti nuo priemonių forma pateikti nekonfidencialią jos versiją. Išsiųstoje informacijoje išsamiai aprašyta, kaip galima pateikti duomenis, kad būtų užtikrintas ir konfidencialumas, ir kitų suinteresuotųjų šalių teisė į gynybą. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad jokios informacijos nebuvo galima pateikti dėl jos konfidencialaus pobūdžio.

(28) Bendrovė „QazFanCom“ taip pat nepagrindė savo teiginio dėl įtariamo konfidencialumo pažeidimo; ji nenurodė jokios nekonfidencialioje byloje paskelbtos informacijos, kurioje būtų duomenų apie bendrovės „QazFanCom“ prašymo atleisti nuo priemonių statusą iki rašto dėl 18 straipsnio taikymo, todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(29) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad dvi Kazachstano bendrovės („QazFanCom“ ir VFP LPP) ir trys Turkijos bendrovės („Murat Şahin Orman Ürünleri“, „Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.“ ir „Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS“) nebendradarbiavo, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, todėl neįrodė, kad nevengia priemonių. Todėl jų prašymai atleisti nuo priemonių buvo atmesti.

(30) Atskleidus faktus bendrovė „Qazfancom“ tvirtino, kad Komisija laikėsi nepalankaus ir nekonstruktyvaus požiūrio į šios bendrovės bendradarbiavimą ir, remdamasi tik procedūriniais pagrindais, atsisakė atsižvelgti į pateiktus dokumentus. Bendrovė „Qazfancom“ paprašė Komisijos atsižvelgti į 2023 m. gruodžio mėn. pateiktus dokumentus, nes, pasak bendrovės, Komisija turėjo tam pakankamai laiko, kadangi galutinio sprendimo priėmimo terminas buvo tik 2024 m. gegužės mėn. Be to, bendrovė „Qazfancom“ paprašė surengti klausymą dalyvaujant Komisijos tarnyboms ir klausymą dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Prašymas surengti klausymą dalyvaujant Komisijos tarnyboms, nors ir pateiktas pasibaigus atskleidimo dokumente nustatytam terminui, buvo priimtas. Klausymas dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui surengtas 2024 m. balandžio 2 d. ir 2024 m. balandžio 3 d. ir per jį bylas nagrinėjantis pareigūnas padarė išvadą, kad suinteresuotosios šalies iškelti klausimai susiję ne su procesinėmis teisėmis, apibrėžtomis prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimuose, o su 18 straipsnio 1 dalies taikymo paaiškinimais, ir nepateikė rekomendacijos imtis kokių nors konkrečių tolesnių veiksmų.

(31) Kaip paaiškinta 26 konstatuojamojoje dalyje, Komisija kelis kartus pratęsė bendrovei „Qazfancom“ terminus pateikti visai reikiamai informacijai pagal inicijavimo reglamento 3 straipsnio 2 dalį ir pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalį, kaip išsamiai išdėstyta 2024 m. lapkričio 17 d. rašte dėl 18 straipsnio taikymo. Atsižvelgdama į tyrimo terminus ir į tai, kad bendrovė „Qazfancom“ per nustatytą laikotarpį nepateikė Komisijai reikiamos informacijos, kad ši galėtų nustatyti, ar bendrovė vengė priemonių, Komisija negalėjo svarstyti jokios po šių terminų pateiktos informacijos.

(32) 2024 m. kovo 20 d. Komisija surengė bendrovės „Qazfancom“ atstovų klausymą, kurio metu bendrovė „Qazfancom“ išsamiau išdėstė savo pastabas dėl faktų atskleidimo. Tačiau bendrovė „Qazfancom“ nepateikė jokio naujo pagrįsto teiginio ir iš esmės pakartojo, kad visais įmanomais būdais stengėsi bendradarbiauti. Todėl Komisija patvirtino 29 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą.

(33) Po faktų atskleidimo bendrovė „Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS“ tvirtino 2023 m. spalio mėn. pateikusi daug informacijos, o jos nepateiktą informaciją vadovybė laikė konfidencialia.

(34) Kaip paaiškinta 27 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad išsamūs nurodymai, kaip pateikti nekonfidencialią prašymo atleisti nuo priemonių formą, buvo pateikti visiems žinomiems beržo faneros eksportuojantiems gamintojams, įsteigtiems Kazachstane ir Turkijoje. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad jokios informacijos nebuvo galima pateikti dėl jos konfidencialaus pobūdžio.

(35) Komisija surengė tikrinamuosius vizitus šių bendrovių patalpose:

— „Favorit LLP“ (Kazachstanas);

— „Semipalatinsk Wood Processing LLP“ (Kazachstanas);

— „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“ (Kazachstanas);

— „Intur Construction Tourism and Forest“ (Turkija).

(36) Komisija taip pat išnagrinėjo bendradarbiaujančių importuotojų klausimyno atsakymuose pateiktą informaciją, kad galėtų sutikrinti ją su per tikrinimą surinkta informacija.

(37) Atlikusi patikrinimus vietoje Komisija nusprendė pagrįsti išvadas dėl Kazachstano bendrovių „Favorit LLP“, „Semipalatinsk Wood Processing LLP“ ir „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“ prašymų atleisti nuo priemonių geriausiais turimais faktais ir apie tai bendrovės buvo informuotos atitinkamai 2024 m. sausio 22 d., 2024 m. sausio 26 d. ir 2024 m. sausio 22 d., remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsniu. Išsami analizė ir Turkijos bendrovės „Intur Construction Tourism and Forest“ vertinimas pateikiami 4 skirsnyje.

(38) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau ([7]), Komisija laikėsi nuomonės, kad abiejų valstybių bendrovės bendradarbiavo menkai ir kad išvados dėl abiejų valstybių turėjo būti grindžiamos statistiniais duomenimis.

2.2. **Bendrieji aspektai**

(39) Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį Komisija turi išnagrinėti, ar įvykdytos šios sąlygos:

— ar pasikeitė Rusijos, Kazachstano, Turkijos ir Sąjungos tarpusavio prekybos pobūdis;

— ar šis pokytis įvyko dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokia kita pagrįsta priežastimi arba ekonominiu pagrindimu, išskyrus galiojančių antidempingo priemonių nustatymą;

— ar yra žalos įrodymų ar įrodymų, kad galiojančių antidempingo priemonių taisomasis poveikis mažinamas tiriamojo produkto kainų ir (arba) kiekio požiūriu, ir

— ar yra dempingo įrodymų, palyginti su pirmiau nustatytomis nagrinėjamojo produkto normaliosiomis vertėmis.

(40) Be to, kad priemonių buvo vengiama perkraunant fanerą Kazachstane ir Turkijoje, Komisija taip pat nagrinėjo, ar antidempingo priemonių buvo vengiama vykdant surinkimo ir (arba) baigimo operacijas. Ji laikėsi nuomonės, kad beržo faneros gamyba iš Rusijos žaliavų (beržo rąstų ir lukšto) yra surinkimo arba užbaigimo operacijos, kaip apibrėžta 13 straipsnio 2 dalyje. Todėl Komisija konkrečiai išnagrinėjo 13 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus, visų pirma:

([7]) Per AL bendrovė „Intur Construction Tourism and Forest“ (vienintelė bendradarbiaujanti bendrovė) eksportavo į Sąjungą [2 000–3 000] m^3 – [5–10] % viso importo iš Turkijos.

— ar surinkimo ir (arba) užbaigimo operacijos prasidėjo arba labai suintensyvėjo jau inicijavus antidempingo tyrimą, ar prieš pat jį inicijuojant, o atitinkamos dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės, ir

— ar tokios dalys sudaro ne mažiau kaip 60 % visos surinkto produkto dalių vertės ir ar įvežtų dalių pridėtinė vertė atliekant surinkimo ar užbaigimo operacijas buvo didesnė nei 25 % gamybos sąnaudų.

2.3. **Prekybos pobūdžio pokytis**

2.3.1. *Sąjungos, Rusijos ir Turkijos tarpusavio prekybos pobūdžio pokytis*

(41) 1 lentelėje matyti beržo faneros importo į Sąjungą raida per TL.

1 lentelė

Beržo faneros importas į Sąjungą iš Rusijos, Kazachstano ir Turkijos (m³)

	2019 m.	2020 m.	2021 m.	2022 m.	AL
Rusija	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Indeksas (bazinis = 2019 m.)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Rinkos dalis	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazachstanas	0	0	0	29 225	97 068
Indeksas (bazinis = 2022 m.)				*100*	*332*
Rinkos dalis	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turkija	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Indeksas (bazinis = 2019 m.)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Rinkos dalis	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Šaltinis: COMEXT, skundo pateikėjo ES pardavimo įverčiai.

(42) Iš 1 lentelės matyti, kad 2022 m., t. y. po to, kai 2021 m. lapkričio mėn. buvo nustatyti antidempingo muitai iš Rusijos importuojamai beržo fanerai, importas iš Rusijos į Sąjungą sumažėjo beveik 40 %, palyginti su 2019 m. (laikotarpiu iki pradinio tyrimo pradžios). Per AL importas, palyginti su 2019 m., sumažėjo dar 94 %.

(43) 2019, 2020 ir 2021 m. beržo fanera iš Kazachstano į Sąjungą nebuvo importuojama. Ją pradėta importuoti į Sąjungą tik 2022 m. balandžio mėn., po to, kai 2021 m. lapkričio mėn. Rusijai buvo nustatyti antidempingo muitai. Per AL importas, palyginti su 2022 m., padidėjo daugiau nei tris kartus ir pasiekė daugiau kaip 97 tūkst. m³.

(44) 2019 m. iš Turkijos importuota tik apie 4 000 m³. 2019–2021 m. importo apimtis sumažėjo daugiau kaip 60 %. 2022 m., t. y. po to, kai 2021 m. lapkričio mėn. Rusijai nustatyti antidempingo muitai, importas padidėjo beveik keturis kartus, palyginti su 2019 m., o per AL – daugiau nei aštuonis kartus.

2.3.2. *Rusijos ir Kazachstano tarpusavio prekybos pobūdžio pokytis*

(45) 2 lentelėje matyti beržo faneros, rąstų ir lukšto importo iš Rusijos į Kazachstaną raida per TL (m³)

2 lentelė

	2019 m.	2020 m.	2021 m.	2022 m.	AL
Beržo fanera	0	0	0	171 277	275 899
Indeksas				*100*	*161*

Rąstai	0	0	0	11 120	27 202
Indeksas				*100*	*245*
Lukštas	0	0	0	4 480	16 686
Indeksas				*100*	*372*

Šaltinis: „Global Trade Atlas“.

(46) 2 lentelėje matyti, kad beržo fanerą ir rąstus bei lukštą (pagrindines beržo faneros gamybos žaliavas) iš Rusijos į Kazachstaną pradėta importuoti tik 2022 m.

(47) Per AL beržo faneros importas padidėjo daugiau kaip 60 %. Nuo 2022 m. iki AL taip pat labai padidėjo rąstų ir lukšto importas (pastarojo – beveik keturis kartus).

2.3.3. *Rusijos ir Turkijos tarpusavio prekybos pobūdžio pokytis*

(48) 3 lentelėje matyti beržo faneros, rąstų ir lukšto importo iš Rusijos į Turkiją raida per TL (m^3)

3 lentelė

	2019 m.	2020 m.	2021 m.	2022 m.	AL
Beržo fanera	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Indeksas	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Rąstai			1 752	2 012	
Indeksas			*100*	*115*	
Lukštas	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Indeksas	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Šaltinis: „Global Trade Atlas“.

(49) 3 lentelėje matyti, kad beržo fanera iš Rusijos į Turkiją pradėta importuoti dar 2019 m., tačiau palyginti nedaug. 2021–2022 m. importas patrigubėjo. Didžiausias šuolis įvyko nuo 2022 m. iki AL, kai importas padvigubėjo ir pasiekė daugiau kaip 120 tūkst. m^3. Kalbant apie apimtį, palyginti su 2021 m. (laikotarpiu iki priemonių nustatymo), faneros importas padidėjo šešis kartus.

(50) Tuo pat metu, palyginti su 2019 m., taip pat padidėjo rąstų ir lukšto importas. Nors nuo 2021 m. iki AL rąstų importas nepadidėjo, lukšto importas nuo 2019 m. iki AL padidėjo daugiau nei 10 kartų. Per AL lukšto importas, palyginti su 2021 m., padidėjo 2,5 karto.

2.3.4. *Išvada*

(51) Iš pirmiau nurodytos importo iš Rusijos, Kazachstano ir Turkijos raidos aiškiai matyti, kad nustačius priemones importuojamai beržo fanerai prekybos pobūdis pasikeitė. Importas iš Rusijos beveik išnyko, tačiau importas tiek iš Kazachstano, tiek iš Turkijos gerokai padidėjo. Be to, labai padidėjo beržo faneros, rąstų ir lukšto prekybos srautai tarp Rusijos ir Kazachstano bei Rusijos ir Turkijos.

(52) Todėl Komisija padarė išvadą, kad importo iš Rusijos sumažėjimas ir lygiagretus importo iš Kazachstano ir Turkijos padidėjimas yra prekybos tarp pirmiau minėtų valstybių pobūdžio pokytis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje.

2.4. **Priemonių vengimo pobūdis**

(53) Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta sąlyga, kad prekybos pobūdžio pokytis turi būti susijęs su veiksmais, procesu ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar ekonominiu pagrindimu, išskyrus muito nustatymą. Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalį veiksmai, procesas ar veikla apima, be kita ko, produkto, kuriam taikomos galiojančios priemonės, siuntimą per trečiąsias valstybes ir gaminio surinkimą iš dalių ir (arba) užbaigimo operacijas trečiojoje valstybėje.

(54) Kaip nurodyta 2.1.4 skirsnyje, dėl menko bendradarbiavimo išvados dėl vengimo fakto ir pobūdžio turėjo būti grindžiamos turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

(55) Prašyme pateikti įrodymai, kuriuos Komisija patvirtino atlikdama tyrimą, patvirtino, kad Rusijoje pagaminta beržo fanera buvo eksportuojama į Turkiją arba Kazachstaną. Tarpinis Turkijos arba Kazachstano subjektas reeksportavo beržo fanerą į Sąjungą atskiromis partijomis arba mišriai, panaudodamas vietoje pagamintą beržo ar kitų rūšių medienos fanerą. Be to, kai kurios Kazachstano ir Turkijos bendrovės vengė antidempingo priemonių, taikomų beržo fanerai iš Rusijos, gamindamos beržo fanerą iš Rusijos žaliavų, kas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje, laikoma surinkimo ir (arba) užbaigimo operacija (žr. 2.7 skirsnį) ([8]).

(56) Be to, importo į Sąjungą ir iš Turkijos, ir iš Kazachstano apimtis per AL viršijo gamybos apimtis abiejose šalyse – apskaičiuota, kad per AL ji siekė atitinkamai apie 17–20 tūkst. m^3 ir apie 69 tūkst. m^3 ([9]). Todėl šis importas negalėjo būti sudarytas vien tik iš Kazachstano ar Turkijos kilmės beržo faneros ([10]).

(57) Tai, kad per AL Turkijoje ir Kazachstane buvo perkraunama Rusijos fanera, taip pat įrodė daug importuotojų ir prekiautojų e. laiškų ir kainų pasiūlymų ([11]). Iš bendradarbiaujančių importuotojų pateiktos informacijos taip pat matyti, kad fanera iš Rusijos buvo parduodama Sąjungos rinkoje ir kad ji buvo parduodama per grandinę, sudarytą iš didelio skaičiaus prekiautojų ([12]).

(58) Kazachstane vengti priemonių buvo lengviau dėl geografinio artumo Rusijai ir to, kad bendrovės turėjo ryšių su Rusijos beržo faneros arba jos žaliavų gamintojais. Be to, pasak dviejų eksportuojančių gamintojų, Kazachstano kilmės sertifikatais buvo prekiaujama ir netinkamai naudojamasi prekiaujant Rusijos kilmės fanera.

2.5. **Pagrįstos priežasties ar ekonominio pagrindimo trūkumas**

(59) Be didesnių transporto išlaidų, susijusių su beržo faneros perkrovimu Kazachstane ir Turkijoje, per AL iš Rusijos į Turkiją importuojamai beržo fanerai buvo taikomas 7 % konvencinis muitas, o nuo 2018 m. – papildoma 20 % muito norma. Todėl perkraunant fanerą šiose dvejose valstybėse patirta papildomų išlaidų ir nenustatyta jokio ekonominio prekybos pobūdžio ir praktikos pokyčio pagrindimo.

([8]) Prašymo 38–45 punktai ir 71–77 punktai.

([9]) Turkijos gamybos apimtis apskaičiuota remiantis gamybos pajėgumų įverčiais (prašymo 32 punktas). Todėl tikėtina, kad ji mažesnė. Kazachstano gamybos apimtis pagrįsta Kazachstano gamintojų klausimyno atsakymais ir prašyme pateikta informacija (67 punktas).

([10]) Remiantis prašyme pateikta informacija, Turkijoje nėra didelio tankumo medienos beržų rūšių, naudojamų beržo fanerai gaminti, o beržų ekosistema nėra labai produktyvi.

([11]) Prašymo 16–24 priedai.

([12]) Importuotojų klausimyno laisvos formos atsakymai.

(60) Ir bendrovė „Favorit“, ir SFK laikėsi nuomonės, kad Komisija neįrodė, jog veiksmai, procesai ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar ekonominiu pagrindimu, išskyrus muito nustatymą, reiškė, kad buvo vengiama priemonių, ir tvirtino, kad importas iš Kazachstano į Sąjungą pradėtas tik nustačius Rusijos fanerai sankcijas, kurios yra vienintelė padidėjusio importo priežastis ar ekonominis pagrindimas ([13]).

(61) Komisija laikėsi nuomonės, kad sankcijos buvo nustatytos praėjus mažiau nei 8 mėnesiams nuo antidempingo muitų nustatymo ir kad prekybos pobūdis pradėjo keistis dar prieš nustatant sankcijas. Importas iš Kazachstano (ir Turkijos) pradėtas prieš nustatant sankcijas. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad SFK įsteigė susijusį importuotoją Sąjungoje 2022 m. balandžio mėn. – iškart po to, kai buvo nustatyti antidempingo muitai, ir prieš įsigaliojant sankcijoms (2022 m. liepos 10 d.).

(62) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nebuvo jokios kitos pagrįstos priežasties ar ekonominio pagrindimo siųsti beržo fanerą per Kazachstaną ir Turkiją, išskyrus muitų vengimą.

2.6. **Veiksmų pradžia arba žymus intensyvinimas, kaip apibrėžta 13 straipsnio 2 dalyje**

(63) Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta sąlyga, kad surinkimo ir (arba) užbaigimo operacijos turi būti prasidėjusios arba labai suintensyvėjusios jau inicijavus antidempingo tyrimą, ar prieš pat jį inicijuojant, o nagrinėjamos dalys turi būti iš šalies, kuriai taikomos antidempingo priemonės.

(64) Atsižvelgdama į menką bendradarbiavimą abiejose valstybėse, Komisija savo išvadas dėl surinkimo ar užbaigimo operacijomis laikomų veiksmų pradžios arba žymaus suintensyvėjimo pagrindė geriausiais turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje.

(65) Iš 2.3 skirsnyje apibendrintų statistinių duomenų aiškiai matyti, kad surinkimo ir užbaigimo operacijos ir vėlesnis importas į Sąjungą pradėti 2021 m. lapkričio mėn. nustačius antidempingo muitus. Todėl Komisija padarė išvadą, kad surinkimo operacijos pradėtos nustačius antidempingo muitus.

2.7. **Dalių vertė ir pridėtinė vertė**

(66) Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta, kad, kalbant apie surinkimo operacijas, dar viena sąlyga vengimui nustatyti yra tai, kad dalys (šiuo atveju – iš Kazachstano ir Turkijos) sudaro ne mažiau kaip 60 % visos surenkamo produkto dalių vertės, o įvežtų dalių pridėtinė vertė atliekant surinkimo ar užbaigimo operacijas yra mažesnė nei 25 % gamybos sąnaudų.

(67) Kai kurie Kazachstano ir Turkijos gamintojai per AL pirko pagrindines žaliavas (beržo rąstus arba iš rąstų pagamintą beržo lukštą ir dervą) iš Rusijos. Kadangi rąstai, lukštas ir derva sudaro 100 % visų žaliavų, žaliavų (įvežtų dalių) vertė viršijo 60 % ribinį dydį.

(68) Tai patvirtino išvados dėl bendradarbiaujančio Turkijos gamintojo, gaminančio beržo fanerą iš Rusijos lukšto (išsamiau žr. 4 skirsnį). Iš išvadų dėl šios bendrovės taip pat matyti, kad pridėtinė vertė buvo mažesnė už pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytą 25 % ribinį dydį. Todėl padaryta išvada, kad antras pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytas kriterijus taip pat įvykdytas.

(69) SFK teigė, kad šis tyrimas buvo inicijuotas tik remiantis, kaip teigiama, pakankamais įrodymais dėl Rusijos kilmės faneros perkrovimo, tačiau byloje nebuvo įrodymų, kad prekybos pobūdis būtų pasikeitęs dėl surinkimo ar užbaigimo operacijų. SFK manė, kad Komisija neturėjo kito pasirinkimo ir turėjo kaip turimus faktus naudoti SFK duomenis, kurie, jos nuomone, rodė, kad pridėtinė vertė gerokai viršijo 25 % visų gamybos sąnaudų.

([13]) Draudimas iš Rusijos importuoti 44 skirsnio produktus (įskaitant beržo fanerą) įsigaliojo 2022 m. liepos 10 d. (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Komisija laikėsi nuomonės, kad, kaip nustatyta inicijavimo reglamente (D skirsnyje), ji taip pat galėjo tirti kitus vengimo veiksmus, jei jų būtų nustatyta atliekant tyrimą. Šiuo atveju, kaip minėta 2.2 skirsnyje, Komisija taip pat tyrė surinkimo ir (arba) užbaigimo operacijas ir padarė išvadą, kad importui iš Rusijos taikomų priemonių, be kita ko, vengta vykdant surinkimo arba užbaigimo operacijas Kazachstane ir Turkijoje.

2.8. **Antidempingo muito taisomojo poveikio mažinimas**

(71) Remdamasi pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importuojamo tiriamojo produkto kiekio ir kainų buvo mažinamas šiuo metu galiojančių priemonių taisomasis poveikis.

(72) Kalbant apie kiekį, per AL importo iš Kazachstano rinkos dalis sudarė apie 7,9 % Sąjungos suvartojimo, o pradiniu tiriamuoju laikotarpiu importuojama nebuvo ([14]). Turkijos rinkos dalis padidėjo nuo 0,2 % pradiniu tiriamuoju laikotarpiu iki 2,8 % per AL. Komisija laikėsi nuomonės, kad importo apimtis buvo didelė.

(73) Nagrinėdama kainas Komisija palygino per pradinį tyrimą nustatytą vidutinę nežalingą kainą, pakoreguotą atsižvelgiant į sąnaudų padidėjimą nuo pradinio tiriamojo laikotarpio iki AL, su vidutinėmis svertinėmis eksporto CIF kainomis, nustatytomis remiantis Eurostato statistikos informacija, tinkamai pakoreguota, kad būtų įtraukti konvenciniai muitai (7 % Kazachstanui ir jokio – Turkijai) ir po muitinio įforminimo patiriamos išlaidos (5 %) ([15]). Palyginus kainas nustatyta, kad Kazachstano atveju priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis buvo 66,4 %, o Turkijos – 18,9 %.

(74) Komisija taip pat palygino pirmiau nustatytas importo kainas su Sąjungos pramonės kainomis. Palyginus kainas nustatyta, kad Kazachstano atveju priverstinis kainų mažinimas buvo 36,7 %, o Turkijos – 14,6 % ([16]).

(75) Todėl Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kazachstano ir Turkijos per AL mažino galiojančių priemonių taisomąjį poveikį kiekio ir kainų požiūriu.

(76) Bendrovės „Favorit“ ir SFK teigė, kad, priešingai nei nurodyta Antidempingo susitarimo 3 straipsnio 1–5 dalyse, Komisija nenustatė materialinės žalos ar materialinės žalos grėsmės Sąjungos pramonei.

(77) Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje reikalaujama išnagrinėti, ar dėl importo mažėja muito taisomasis poveikis, o ne dar kartą nustatyti, ar daroma žala. Kaip nurodyta 13 konstatuojamojoje dalyje, tai, kad nagrinėjamas importas padarė žalą Sąjungos pramonei ir kad tarp jo ir žalos buvo priežastinis ryšys, jau buvo nustatyta pradiniame reglamente. Todėl atliekant priemonių vengimo tyrimą nereikėjo nagrinėti žalos, žalos grėsmės ir priežastinio ryšio. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

2.9. **Dempingo įrodymai**

(78) Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį Komisija taip pat nagrinėjo, ar buvo įrodymų, kad vykdomas dempingas, palyginti su anksčiau panašiam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

(79) Šiuo tikslu remiantis Eurostato duomenimis buvo nustatytos eksporto kainos (EXW) ir jos palygintos su per pradinį tyrimą nustatytomis normaliosiomis vertėmis, tinkamai pakoreguotomis atsižvelgiant į infliaciją.

(80) Palyginus anksčiau nustatytas panašaus produkto normaliąsias vertes ir eksporto kainas, nustatyta, kad importas iš Kazachstano ir Turkijos vykdytas dempingo kainomis.

([14]) Suvartojimas nustatytas remiantis bendrais ES pardavimo įverčiais ir importu per TL.
([15]) Žr. prašymo 26 priedą.
([16]) Sąjungos kainos grindžiamos prašyme pateikta informacija (26 priedas).

(81) Po faktų atskleidimo bendrovės „Favorit“ ir SFK nurodė bendrojo faktų atskleidimo dokumento lydraščio pirmą sakinį, kuriame minimas pasiūlymas „nustatyti galutines antidempingo priemones importuojamai beržo fanerai, siunčiamai iš Kazachstano“. Tuo remdamosi šios bendrovės teigė, kad dempingas nustatytas neteisėtai, nes dempingo skirtumą reikėjo apskaičiuoti lyginant Kazachstane nustatytą normaliąją vertę su eksporto iš Kazachstano kainomis. Jos taip pat teigė, kad Komisija palygino skirtingais laikotarpiais nustatytas normaliąsias vertes ir eksporto kainas. Jų nuomone, normalioji vertė koreguota atsižvelgiant į infliaciją pagal leidinius apie beržo faneros kainas trečiojoje šalyje, t. y. Rusijoje, todėl neatitiko rinkos sąlygų Kazachstane. Abi bendrovės taip pat teigė, kad Komisija palygino skirtingų prekybos lygmenų normaliąsias vertes ir eksporto kainas. Galiausiai jos teigė, kad apskaičiuodama dempingą Komisija neatsižvelgė į produkto kontrolės numerius (PKN).

(82) Komisija paaiškino, kad lydraštyje iš tiesų klaidingai vartojamas žodis „nustatyti“ vietoj žodžio „išplėsti“. Tačiau tai tebuvo korektūros klaida. Iš paties faktų atskleidimo dokumento buvo aišku, kad jis susijęs su išvadomis, kuriomis remdamasi Komisija ketino išplėsti iš Rusijos importuojamiems produktams nustatytus antidempingo muitus importui iš Kazachstano ir Turkijos, o ne nustatyti naujus antidempingo muitus. Kaip nustatyta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, pagrindinė sąlyga yra ta, kad turėtų būti įrodymų, kad vykdomas dempingas, palyginti su anksčiau panašiam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis. Tuo remiantis normalioji vertė buvo grindžiama per pradinį tyrimą nustatyta iš Rusijos importuojamų produktų normaliąja verte, tinkamai pakoreguota atsižvelgiant į infliaciją, kuri buvo palyginta su eksporto iš Kazachstano kainomis, pakoreguotomis pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis. Tai buvo padaryta visos šalies lygmeniu. Pagrindinio reglamento 13 straipsnyje nereikalaujama atlikti tokį palyginimą atskirų rūšių produktų lygmeniu. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

3. **PRIEMONĖS**

(83) Remdamasi minėtomis išvadomis Komisija nusprendė, kad importuojamai Rusijos kilmės fanerai nustatytų antidempingo priemonių vengiama importuojant iš Kazachstano ir Turkijos siunčiamą tiriamąjį produktą.

(84) Todėl, remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalimi, galiojančių antidempingo priemonių taikymas turėtų būti išplėstas importuojamam tiriamajam produktui.

(85) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, priemonė, kurios taikymas turi būti išplėstas, turėtų būti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/1930 1 straipsnio 2 dalyje visoms kitoms bendrovėms nustatyta priemonė, t. y. 15,8 % galutinis antidempingo muitas, taikomas *neto* kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą.

(86) Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalį, kurioje nustatyta, kad bet kuri išplėsta priemonė turėtų būti taikoma importuojamiems produktams, kurie į Sąjungą įvežami laikantis inicijavimo reglamentu nustatyto reikalavimo registruoti importą, už šį importuojamą registruojamą tiriamąjį produktą turėtų būti renkami muitai.

(87) Bendrovės „Favorit“ ir SFK paprašė, kad reglamente, kuriuo būtų išplečiamas muitų taikymas, būtų konkrečiai nurodyta, kad bet kokie vengimo faktai, nustatyti atliekant šį tyrimą, neturėtų būti suprantami kaip išvados ar jais neturėtų preziumuojama tokių išvadų dėl vengimo, kaip apibrėžta ES ribojamosiose priemonėse, priimtose atsižvelgiant į Rusijos invaziją į Ukrainą.

(88) Komisija patvirtino, kad tyrimo teisinis pagrindas buvo pagrindinis reglamentas, visų pirma jo 13 straipsnis, ir kad šiame reglamente išsamiai išdėstytos išvados buvo susijusios su 2021 m. lapkričio mėn. iš Rusijos importuojamai beržo fanerai nustatytų antidempingo muitų vengimu.

4. PRAŠYMAI ATLEISTI NUO PRIEMONIŲ

(89) Kaip minėta 1.7 skirsnyje, Komisija įvertino Kazachstano ir Turkijos eksportuojančių gamintojų prašymus atleisti nuo priemonių.

4.1. **Kazachstanas**

4.1.1. *Išvados dėl bendrovės „Favorit“*

(90) Per tikrinamąjį vizitą bendrovės „Favorit“ ir su ja susijusių bendrovių patalpose Komisijos tarnybos nustatė, kad bendrovės „Favorit“ apskaitos dokumentai buvo nepatikimi, nes jų teisingumo nebuvo galima patvirtinti jokiais nepriklausomu auditu patvirtintais dokumentais. Todėl Komisija negalėjo patikimai nustatyti bendrovės „Favorit“ veiklos apimties remdamasi oficialiais dokumentais, taip pat nesant nepriklausomu auditu patvirtintų finansinių ataskaitų. Komisija negalėjo patikimai remtis apskaitos dokumentais nustatydama bendro žaliavų pirkimo, bendro galutinio produkto pirkimo, bendros produkcijos ir bendros pardavimo apimties. Visos šios informacijos reikia, norint pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį įvertinti prašymą atleisti nuo priemonių. Informacija, kurios nebuvo galima patikrinti, buvo susijusi su didele žaliavų ir nagrinėjamojo produkto pirkimo dalimi, įskaitant Rusijos beržo faneros ir lukšto pirkimo ir perpardavimo kiekius ir vertes, taip pat informaciją, susijusią su sąnaudomis ir pardavimu. Todėl Komisija negalėjo nustatyti ir patvirtinti duomenų, susijusių su į Sąjungą eksportuojamos beržo faneros kiekiu ir šaltiniu, išsamumo ir atitinkamai patvirtinti, ar visa bendrovės „Favorit“ Rusijoje įsigyta beržo fanera buvo perparduodama tik vidaus rinkoje, kaip teigė bendrovė „Favorit“.

(91) Komisija tada išnagrinėjo, ar buvo galima pasinaudoti dalimi bendrovės „Favorit“ informacijos, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad suinteresuotos šalies pateiktoji informacija neatmetama, net jei joje yra tam tikrų netikslumų, bet dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku ir ją galima patikrinti, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją. Pagal suformuotą jurisprudenciją iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad keturios sąlygos turi būti taikomos kumuliatyviai. Taigi, jei viena iš jų netenkinama, ši nuostata negali būti taikoma ir į atitinkamą informaciją negali būti atsižvelgiama ([17]).

(92) Šiuo atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad visos bendrovės „Favorit“ pateiktos informacijos negalima laikyti patikrinama. Be patikimos apskaitos nebuvo galima patikimai nustatyti bendrovės „Favorit“ Sąjungos rinkoje parduodamos faneros kiekio ir šaltinio. Todėl, remiantis tik dalimi bendrovės „Favorit“ pateiktos informacijos, nebuvo galima padaryti pakankamai tikslios išvados, ar bendrovė „Favorit“ neperpardavė Rusijoje įsigytos beržo faneros Sąjungos rinkai.

(93) Komisija taip pat atsižvelgė į kitus veiksnius, pvz., tai, kad bendrovės pagaminta ir įsigyta beržo fanera nebuvo laikomos atskiruose sandėliuose arba bent jau aiškiai atskirtose vietose ir (arba) nesiskiria galutinio produkto ženklinimas, taip pat tai, kad vidaus rinkai skirta beržo fanera iš viso nebuvo paženklinta ir nebuvo patikrinamų dokumentų apie atsargų pervežimą bendrovės sandėliuose. Didžiąją Rusijos beržo faneros dalį bendrovė pirko iš vidaus prekiautojų, todėl jos kiekio nebuvo galima patikimai nustatyti, nes šie pirkimai nebuvo įrašyti jokiame oficialiame dokumente. Perpardavimas buvo vykdomas pasitelkiant tris prekiautojus: du Kazachstane ir vieną ne Kazachstane. Ne Kazachstane įsisteigęs prekiautojas, kuris perpardavė iš bendrovės „Favorit“ nupirktą beržo fanerą į Sąjungą, kaip teigiama, neturėjo auditu patvirtintų ataskaitų, todėl informacijos apie perparduotų produktų kiekį ir ypatumus nebuvo galima patikrinti pagal jokius oficialius dokumentus. Dėl visų šių veiksnių derinio Komisija nusprendė, kad visa bendrovės „Favorit“ pateikta informacija turėjo būti atmesta.

(94) Tuo remdamosi Komisijos tarnybos pranešė bendrovei „Favorit“ apie savo ketinimą taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir savo išvadas pagrįsti turimais faktais, naudojamais visos šalies atžvilgiu ir apibendrintais 2 skirsnyje.

([17]) Žr. 2015 m. kovo 19 d. sprendimo byloje „*City Cycle Industries*/Taryba“, T 413/13, nepaskelbtas, EU:T:2015:164, 120 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

(95) Bendrovė „Favorit“ su šiomis išvadomis nesutiko. Ji manė, kad nėra pagrindo taikyti nei pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies, nei 18 straipsnio 3 dalies, nes ji visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą ir pateikė visus reikiamus duomenis, kurių prašė Komisija, ir sėkmingai įrodė, kad nevykdė Rusijos kilmės beržo faneros perkrovimo į Sąjungą.

(96) Bendrovė „Favorit“ teigė, kad ji yra tikras gamintojas ir įdėjo daug pastangų parengti klausimyno atsakymus, ką apsunkino ir tai, kad ji neturėjo finansinių ataskaitų ir jos apskaitos sistema buvo ribota.

(97) Po faktų atskleidimo bendrovė „Favorit“ pakartojo, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad bendrovė susidūrė su sunkumais dėl savo dydžio ir darbuotojų skaičiaus ir kėlė, kaip teigiama, nerealistiškus reikalavimus, pvz., dėl auditu patvirtintų finansinių ataskaitų, per 37 dienas nuo inicijavimo.

(98) Bendrovė „Favorit“ taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad pagal Kazachstano teisės aktus ji neprivalo rengti finansinių ataskaitų ir kad Komisija žinojo apie bendrovei būdingus apskaitos sunkumus, bet vis dėlto tęsė tyrimą ir atliko patikrinimą vietoje. Bendrovė „Favorit“ teigė, kad nagrinėdama duomenis Komisija turėtų taikyti objektyvų standartą apskaitos informacijos patikimumui nustatyti, ir nurodė Antidempingo susitarimo 15 straipsnį, kuriame nustatyta, kad turi būti atkreipiamas dėmesys į ypatingą besivystančių PPO šalių narių padėtį, todėl Komisija negali taikyti TFAS ar kitų pasaulinių standartų. Bendrovė nurodė Alžyro gamintojo atvejį, kuriam Komisija taikė šį straipsnį, nes jis neturėjo pusės tiriamojo laikotarpio apskaitos dokumentų ([18]).

(99) Komisija neabejojo faktu, kad bendrovė „Favorit“ taip pat pati gamino beržo fanerą, tačiau 18 straipsnio taikymas pagrįstas įvairių veiksnių deriniu, kaip nurodyta 90–93 konstatuojamosiose dalyse. Patikrinimu vietoje buvo siekiama ne tik patikrinti apskaitos duomenų patikimumą, bet ir kitą informaciją, kurią buvo galima patikrinti tik vietoje, pvz., be kita ko, ar iš tiesų vykdoma gamyba, kaupiamos žaliavų atsargos, yra įrašų, kurie gali būti tik popieriuje, ir fizinė beržo faneros atsargų laikymo vieta, taip pat, ar bendrovės pagaminta beržo fanera ir Rusijoje įsigyta beržo fanera atskirtos. Komisija taip pat pabrėžė, kad tai, jog buvo surengtas tikrinamasis vizitas, nereiškė, kad duomenys turėjo būti priimti. Todėl Komisija nesutiko, kad tai, jog duomenys nuo pat pradžių nebuvo atmesti, reiškė, kad Komisija turėjo juos priimti.

(100) Komisija taip pat pažymėjo, kad ji nereikalavo, kad bendrovės pateiktų finansines ataskaitas, jei jų nėra ir jei nacionalinės teisės aktuose nereikalaujama jų rengti, taip pat ji nereikalavo, kad pateiktina informacija atitiktų TFAS ar kitus apskaitos standartus tais atvejais, kai to nereikalaujama pagal atitinkamos valstybės nacionalinės teisės aktus. Todėl 18 straipsnis buvo pritaikytas ne dėl bendrovės „Favorit“ apskaitos neatitikties apskaitos standartams, o dėl to, kad bendrovė „Favorit“ tvarkomi apskaitos dokumentai buvo nepatikimi ir dėl to buvo neįmanoma patikrinti, ar informacija, kurią bendrovė „Favorit“ pateikė kartu su prašymu atleisti nuo priemonių, teisinga. Todėl bendrovė „Favorit“ negalėjo įrodyti, kad ji nedalyvavo vengimo veiksmuose.

(101) Nedarydama poveikio principui, kad antidempingo priemonių teisėtumas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į taikytiną teisę, o ne į nurodytą ankstesnę administracinę praktiką, Komisija taip pat pažymėjo, kad Alžyro gamintojo atveju ji nusprendė „naudoti bendrovės duomenis tais atvejais, kai jie laikomi pakankamai patikimais, ir tiek, kiek jie neturi esminio poveikio rezultatui“ ([19]). Išvada dėl bendrovės „Favorit“ duomenų buvo priešinga išvadai dėl Alžyro gamintojo – Komisija nemanė, kad bendrovės „Favorit“ duomenys už kurią nors tiriamojo laikotarpio dalį yra pakankamai patikimi, o jų teisingumas turėjo tiesioginį poveikį rezultatui. Todėl Komisija nustatė, kad bendrovės „Favorit“ tvirtinimas nepagrįstas.

([18]) 2000 m. kovo 16 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 617/2000, kuriuo importuojamiems Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalams nustatomas laikinas antidempingo muitas ir laikinai priimamas Alžyro eksportuojančio gamintojo įsipareigojimas (OL L 75, 2000 3 24, p. 3), 10 konstatuojamoji dalis.

([19]) Komisijos reglamento (EB) Nr. 617/2000 10 konstatuojamoji dalis.

(102) Bendrovė „Favorit“ taip pat laikėsi nuomonės, kad rašte dėl 18 straipsnio taikymo nenurodyta, dėl kokių konkrečių priežasčių buvo pritaikytos pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 3 dalys. Ji teigė, kad pateikė visą prašomą informaciją, todėl 18 straipsnio 1 dalis netaikoma. Be to, ji laikėsi nuomonės, kad Komisija negalėjo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies tik todėl, kad bendrovės „Favorit“ duomenys nebuvo visiškai tikslūs. Galiausiai Komisija klaidingai taikė 18 straipsnio 1 dalį, nes 18 straipsnio 3 dalies sąlygos nebuvo įvykdytos. Bendrovė laikėsi nuomonės, kad 18 straipsnio 1 ir 3 dalys susijusios su skirtingomis situacijomis ir taikomos nepriklausomai viena nuo kitos.

(103) Be to, bendrovė „Favorit“ tvirtino, kad Komisijos ketinimas neatsižvelgti į visus bendrovės „Favorit“ duomenis akivaizdžiai prieštarauja Antidempingo susitarimo II priedo 3 punktui. Ji paminėjo Apeliacinio komiteto ataskaitą byloje „Jungtinės Valstijos – karštai valcuotas plienas“ ([20]), kurioje nurodyta, kad pagal II priedo 3 punktą tyrimą atliekančioms institucijoms nurodoma naudoti informaciją, jei įvykdomos trys sąlygos, t. y. kad tokią informaciją galima patikrinti, ji tinkamai pateikta, kad ją būtų galima naudoti atliekant tyrimą be nepagrįstų sunkumų, ir ji pateikta laiku. Darytina išvada, kad, jei šios sąlygos įvykdytos, tyrimą atliekančios institucijos, priimdamos sprendimą, neturi teisės atmesti pateiktos informacijos. Bendrovė „Favorit“ teigė, kad šiuo atveju šios sąlygos buvo įvykdytos, nes Komisija patikrino kelis dokumentus, iš kurių matyti, kad priemonių nebuvo vengiama. Kadangi Komisija paprašė sutikrinti informaciją su bandomuoju balansu ir bendrovė „Favorit“ bei su ja susijusios bendrovės tai atliko, Komisija privalėjo atsižvelgti į šią informaciją, prieš pasinaudodama turimais faktais. Bendrovė „Favorit“ pakartojo panašius argumentus po faktų atskleidimo.

(104) Komisija pakartojo, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymo priežastys išsamiai išdėstytos rašte dėl 18 straipsnio taikymo. Be to, tikrinamojo vizito metu surinkta informacija buvo paminėta vizito ataskaitoje, kuria po jo pasidalyta su bendrove. Kadangi pateiktos informacijos akivaizdžiai nebuvo galima patikrinti, kaip nurodyta 90–93 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad 18 straipsnio 3 dalies taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos ([21]), ir savo išvadas grindė tik pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi, o ne abiem nuostatomis (18 straipsnio 1 ir 3 dalimis), kaip teigė bendrovė „Favorit“.

(105) Bendrovė „Favorit“ taip pat teigė, kad pateikė pakankamai įrodymų, jog nevengė priemonių, ir Komisija galėjo juos patikrinti. Visa informacija atitiko informaciją bendrovės ĮIP sistemoje ([22]), kuri, bendrovės „Favorit“ nuomone, negalėjo būti keičiama atgaline data. Be to, ji laikėsi nuomonės, kad Komisija taip pat galėjo vizualiai patvirtinti, kad Sąjungos rinkai buvo kraunamos tokios pat prekės, kaip laikomos bendrovės sandėlyje Uralske. Bendrovė „Favorit“ pakartojo panašius argumentus po faktų atskleidimo.

(106) Komisija laikėsi nuomonės, kad šalių pateiktą informacija turi būti įmanoma patikrinti ir ji turi būti patikima, kad ja būtų galima naudotis, ir pateikta taip, kad ją būtų galima patikrinti pagal ją pateikusios bendrovės auditu patvirtintus apskaitos dokumentus ir įrašus arba bet kuriuos kitus oficialius dokumentus. Tačiau bendrovės „Favorit“ atveju buvo nustatyta, kad informacijos nebuvo įmanoma patikrinti, ji buvo nepatikima ir negalėjo būti naudojama, ir negalėjo būti įrodyta, kad ji tiksli. Todėl Komisija nesutiko, kad bendrovė „Favorit“ įrodė nedalyvavusi vengimo veikloje, t. y. kad ji neperpardavinėjo Rusijos beržo faneros į Sąjungą.

([20]) Apeliacinio komiteto ataskaitos byloje „Jungtinės Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“, dok. WT/DS184/AB/R, 80 punktas.

([21]) Komisija įvertino, ar „trūkumai nesukėlė pernelyg didelių sunkumų pagrįstai tiksliai nustatyti, ar informacija buvo pateikta laiku, ar ją buvo galima patikrinti ir ar šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją“. Taigi, jei bent viena iš jų neįvykdyta, ši nuostata negali būti taikoma ir į atitinkamą informaciją negali būti atsižvelgta (žr. 2015 m. kovo 19 d. sprendimo byloje *City Cycle Industries* / *Taryba*, T 413/13, nepaskelbtas, EU:T:2015:164, 120 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

([22]) ĮIP – įmonės išteklių planavimo programinė įranga, kuria registruojama įmonės verslo veikla.

(107) Komisija taip pat pažymėjo, kad bendrovės „Favorit“ įsigytos Rusijos beržo faneros kiekis buvo didelis ([10–40] % jos parduoto kiekio) ir artimas bendrovės „Favorit“ į Sąjungą eksportuotam kiekiui. Tačiau, kaip paaiškinta pirmiau, nesant patikimų ir patikrinamų apskaitos dokumentų, kuriuose būtų buvęs įtrauktas perpardavimas, Komisija negalėjo patvirtinti nei Rusijos beržo faneros kiekio, nei paskirties vietos. Bendrovė „Favorit“ perpardavė fanerą per prekiautojus Kazachstane ir vieną ne Kazachstane veikiantį prekiautoją, kurio oficialiai auditu patvirtintų ataskaitų pateikti nereikėjo, kaip tvirtino bendrovė „Favorit“. Kaip paaiškinta per tikrinamąjį vizitą, dėl šių prekiautojų pardavimo kanalų buvo įmanoma, kad bendrovė „Favorit“ eksportavo prekes į Sąjungą. Be to, Rusijos žaliavų, skirtų fanerai gaminti, pirkimo ir beržo faneros pardavimo per prekiautojus nebuvo galima patikrinti pagal jokį oficialų ar nepriklausomu auditu patvirtintą dokumentą.

(108) Todėl bendrovės „Favorit“ apskaitos dokumentai nebuvo išsamūs ir negalėjo būti patikrinti. Komisija taip pat pažymėjo, kad argumentas, jog ĮIP sistemos nebuvo galima keisti atgaline data, nebuvo pagrįstas jokiais konkrečiais įrodymais, tik bendrovės pareiškimu, kurio nebuvo galima patikrinti. Bet kuriuo atveju Komisija negalėjo patikrinti, ar ĮIP sistemos informacija aprėpė visus bendrovės „Favorit“ sandorius.

(109) Be to, Komisija pažymėjo, kad lankantis Zubovsko sandėlyje, bendrovės patalpose ir Uralsko sandėlyje nebuvo galima patvirtinti dokumentais ar kitais įrodymais, kad Sąjungai skirta beržo fanera ir vidaus rinkai skirta beržo fanera būtų laikomos atskirai. Vizito metu tose patalpose buvo laikoma labai nedaug atsargų ir tik dalis jų buvo paženklinta. Nei Zubovske, nei Uralsko sandėlyje bendrovė negalėjo pateikti atsargų pervežimo dokumentų, pagal kuriuos būtų galima atsekti beržo faneros kilmę ir paskirties vietą. Priešingai, per vizitą Zubovske buvo teigiama, kad (vienintelis) sandėlio darbuotojas žinojo apie pakrautiną beržo fanerą, todėl parduoti paruoštos beržo faneros nereikėjo kaip nors registruoti ar ženklinti. Uralske, nors sandėliu buvo naudojamasi kartu su kitomis bendrovėmis, kaip teigiama, taip pat nebuvo būtini jokie dokumentai. Taigi Komisija nesutiko su bendrovės „Favorit“ tvirtinimu, kad tai, jog pakuotės, paženklintos kaip skirtos Sąjungai, buvo panašios į tas, kurias Komisija galėjo matyti Uralsko sandėlyje, įrodo, kad Sąjungos rinkai parduodamą fanerą pagamino bendrovė „Favorit“. Priešingai, kadangi nė viename sandėlyje, kaip teigiama, nebuvo tvarkoma jokių dokumentų ir nebuvo atskirų vietų bendrovės „Favorit“ ir Rusijoje pagamintai fanerai, bendrovė negalėjo įrodyti, kad į Sąjungą buvo eksportuojama tik jos pačios produkcija.

(110) Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino, kad ji turi tik vieną apskaitos dokumentų rinkinį, naudojamą visiems tikslams, įskaitant mokesčių apskaitą. Ji teigė, kad visi pirkimai buvo įtraukti į bendrovės „Favorit“ apskaitos sistemą ir nurodyti mokesčių apskaitoje. Be to, bendrovės „Favorit“ tvirtino, kad jos apskaitos trūkumai, susiję su duomenų patikimumu ir patikrinamumu, nebuvo svarbūs vertinant jos prašymą atleisti nuo priemonių. Bendrovė „Favorit“ tvirtino, kad, remiantis Teisingumo Teismo sprendimu byloje „Maxcom“ ([23]), prašymai atleisti nuo priemonių turėtų būti tenkinami, jei jie yra pagrįsti įrodymais ir jei tokie įrodymai rodo, kad prašymą pateikę eksportuotojai nevengė priemonių. Ji teigė, kad Teisingumo Teismas neapribojo įrodymų, kurie turi būti pateikti siekiant atitikti atitinkamą teisinį standartą, sąvokos konkrečia įrodymu rūšimi. Visų pirma, jos nuomone, nebuvo reikalaujama, kad prašymo teikėjai rengtų finansines ataskaitas, auditu patvirtintas finansines ataskaitas ar oficialią apskaitą, – iš esmės turėtų užtekti bet kokių įrodymų.

(111) Komisija nesutiko, kad buvo tvarkomas tik vienas apskaitos dokumentų rinkinys. Priešingai, bendrovės „Favorit“ mokesčių apskaitai naudojami apskaitos dokumentai buvo neišsamūs. Kadangi į apskaitos dokumentus paprastai turėtų būti įtraukiamas Rusijos beržo faneros pirkimas ir perpardavimas, Komisija nesutiko, kad jų patikimumas nėra svarbus vertinant bendrovės prašymą atleisti nuo priemonių. Komisija priminė, kad jos išvada dėl 18 straipsnio taikymo buvo pagrįsta keliais veiksniais, išsamiai aprašytais 90–93 konstatuojamosiose dalyse, o ne vienu konkrečiu įrodymu. Todėl ji atmetė tvirtinimą, kad bendrovės apskaitos trūkumai yra nesvarbūs.

([23]) 2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo (ketvirtosios kolegijos) sprendimo sujungtose bylose C-247/15 P, C-253/15 P ir C-259/15 P 58 punktas.

(112) Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino, kad klausimyne ir prieš patikrinimą pateiktame rašte buvo reikalaujama sutikrinti visą informaciją su bandomuoju balansu ir elektroniniais dokumentais, ir bendrovė „Favorit“ tai padarė. Ji laikėsi nuomonės, kad Komisija „išsamiai nenurodė“, kad bendrovė „Favorit“ turėjo taip pat susieti duomenis su kokiais nors „oficialiais apskaitos dokumentais“. Ji taip pat tvirtino, kad Komisija taip pat aiškiai nenurodė, kaip turėjo būti pateikta reikiama informacija. Taigi, bendrovės nuomone, Komisija neatsižvelgė į bendrovės „Favorit“ patirtus realius sunkumus (pvz., finansinių ataskaitų nebuvimą), apie kuriuos ji Komisijai pranešė. Jos nuomone, Komisija negalėjo kaltinti bendrovė „Favorit“ dėl įtariamo nebendradarbiavimo.

(113) Komisija su tuo nesutiko. Ji išsamiai nurodė reikiamą informaciją ir tai, kaip ji turėtų būti pateikta klausimyne. Ji taip pat laikėsi įprastos praktikos tikrinti informacijos teisingumą, ją sutikrindama, be kita ko, su oficialiais apskaitos dokumentais, mokesčių deklaracijomis arba gamykloje tvarkomais dokumentais. Tačiau bendrovė „Favorit“ negalėjo užtikrinti sutikrinimo su oficialiais ar nepriklausomo auditu patvirtintais dokumentais. Komisija taip pat pakartojo, kad 18 straipsnio taikymo priežastis buvo ne tai, kad bendrovė „Favorit“ atsisakė pateikti kokią nors prašomą informaciją, o 90–93 konstatuojamosiose dalyse išsamiai paaiškinti faktai. Todėl Komisija tvirtinimą atmetė.

(114) Bendrovė „Favorit“ tvirtino, kad per tikrinamąjį vizitą ji sutikrino pajamas savo mokesčių apskaitos modulyje su pajamomis PVM deklaracijose ir kad ji taip pat sutikrino pajamas su valdymo ir mokesčių apskaitos moduliu. Sutikrinus šią informaciją įrodyta, kad abu duomenų rinkiniai buvo gauti iš tos pačios apskaitos, todėl jie patikimi, tikslūs ir patikrinami. Taigi rašte dėl 18 straipsnio taikymo akivaizdžiai klaidingai ir nepagrįstai abejojama sutikrinimu, be to, raštas neatitinka Antidempingo susitarimo II priedo 1 punkto.

(115) Komisija pažymėjo, kad tik dalis apskaitos buvo sutikrinta su oficialiais dokumentais, todėl tai negalėjo būti įrodymas, kad bendrovė tinkamai pateikė visą likusią informaciją. Todėl Komisija nesutiko, kad dėl to, jog dalis veiklos atitiko oficialią apskaitą, duomenys turėjo būti priimti. Kaip paaiškinta pirmiau, tai, kad nebuvo galima sutikrinti visų duomenų, kelia abejonių dėl visos bendrovės „Favorit“ pateiktos informacijos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(116) Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino, kad rašte dėl 18 straipsnio taikymo nepaaiškinta, kokius turimus faktus Komisija ketino taikyti ir ar tie turimi faktai buvo pagrįsti bendrovės „Favorit“ duomenimis, ar kitais. Dokumentuose nėra jokios informacijos, nurodančios, kad bendrovė „Favorit“ vengė priemonių perkrovimo ar kitais veiksmais. NET jei 18 straipsnio 1 dalis turėtų būti taikoma, vieninteliai faktai, kuriais būtų galima pagrįstai pakeisti trūkstamą informaciją, būtų bendrovės „Favorit“ pateikti duomenys. Bendrovės „Favorit“ nuomone, išvadų dėl priemonių vengimo ekstrapoliacija šalies mastu, įtraukiant ją, buvo nepagrįsta, nes taip pasirenkant faktus būtų aiškiai siekiama nubausti nebendradarbiaujančią šalį, o bendrovė „Favorit“ bendradarbiavo.

(117) Bendrovė „Favorit“ taip pat laikėsi nuomonės, kad bet koks bandymas daryti neigiamas išvadas dėl įtariamo nebendradarbiavimo yra neteisėtas pagal Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį ir Pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnį. Ji tvirtino, kad pagal sprendimą dėl Meksikos antidempingo priemonių ryžiams ir Kolegijos ataskaitą dėl Kinijos priemonių orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminiams, Komisija turi rasti „geriausią prieinamą informaciją“, kuri turi būti ne tik teisinga ar naudinga *per se*, bet „labiausiai tinkama“ arba „tinkamiausia“, ir kad nebendradarbiavimu negalima grįsti neigiamų padarinių ([24]). Bendrovė „Favorit“ pakartojo tą patį argumentą po faktų atskleidimo.

([24]) Apeliacinio komiteto ataskaitos „Meksika – antidempingo priemonės ryžiams“, dok. WT/DS295/AB/R, 289 punktas, ir Kolegijos ataskaitos „Kinija – priemonės orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminiams“, dok. WT/DS414/R, 7.302 punktas.

(118) Komisija pakartojo, kad bendrovės „Favorit“ duomenys negalėjo būti naudojami išvadoms pagrįsti. Kaip paaiškinta pirmiau, bendrovės pateiktų duomenų nebuvo galima patikrinti, todėl jų nebuvo galima naudoti net pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį. Kaip patvirtino Teisingumo Teismas, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi pats įrodyti, kad jo ypatinga padėtis pateisina atleidimą nuo priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį ([25]). Todėl Komisija padarė išvadą, kad bendrovė „Favorit“ neįrodė, kad ji buvo tikras gamintojas ir nevengė priemonių. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į savo ankstesnę praktiką, Komisija neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik remtis visos šalies mastu padarytomis išvadomis dėl priemonių vengimo. Be to, pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad jei šalis nebendradarbiavo arba bendradarbiavo nepakankamai, išvados „gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi“. Todėl taikant visos šalies mastu nustatytus faktus bendrovei „Favorit“, kas jai buvo ne taip palanku, nebuvo siekiama nubausti šią bendrovę – tai buvo vienintelė galimybė ir pasekmė to, kad jos duomenys negalėjo būti naudojami.

(119) Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino pateikusi Kazachstano prekiautojų, per kuriuos ji eksportavo, pelno ir nuostolio ataskaitas, todėl Komisija galėjo jas visas patikrinti ir sutikrinti. Be to, ji tvirtino, kad šie prekiautojai neprivalo teikti auditu patvirtintų ataskaitų. Bendrovė „Favorit“ taip pat teigė, kad Komisija klaidingai manė, jog bendrovė nepateikė ne Kazachstano prekiautojo pelno ir nuostolio ataskaitos. Ji taip pat pakartojo, kad ne Kazachstano prekiautojas neprivalo turėti auditu patvirtintų ataskaitų.

(120) Komisija pažymėjo, kad prekiautojų pelno ir nuostolio ataskaitos buvo susijusios tik su dalimi bendrovės „Favorit“ veiklos, todėl jomis neįrodyta, kad visi bendrovės „Favorit“ pateikti duomenys buvo teisingi. Be to, ne Kazachstano prekiautojo apskaita taip pat buvo susijusi tik su dalimi bendrovės „Favorit“ pardavimo veiklos ir negalėjo būti naudojama bendrovės „Favorit“ apskaitos teisingumui nustatyti. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(121) Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino, kad, remiantis nuoseklia Komisijos praktika, dėl nebendradarbiavimo atliekant priemonių vengimo tyrimus automatiškai nebūdavo nustatoma, kad priemonių vengta, arba visiškai neatsižvelgiama į pateiktus duomenis. Ji nurodė tyrimą, susijusį su stiklo pluošto medžiagomis iš Maroko, per kurį buvo nustatyta, kad gamintojas nebendradarbiavo septyniais klausimais, tačiau Komisija priėmė jo duomenis ([26]), ir tyrimą dėl kumarino iš Indijos ([27]), kai bendrovė suklaidino Komisiją dėl jos ryšių su prekybos bendrovėmis, tačiau pagrindinio reglamento 18 straipsnis nebuvo pritaikytas. Todėl ji laikėsi nuomonės, kad Komisija, ketindama taikyti turimus faktus ir atmesti bendrovės duomenis, pažeidžia nediskriminavimo principą, pagal kurį panašios situacijos turi būti traktuojamos vienodai. Bendrovė „Favorit“ taip pat tvirtino, kad jos padėtis buvo panaši į tą, kuri buvo nagrinėjama sprendime byloje „Maxcom“, todėl remiantis nustatytais faktais dėl priemonių vengimo visos šalies mastu nebuvo galima daryti jokių išvadų dėl bendrovės „Favorit“ priemonių vengimo. Bendrovė „Favorit“ laikėsi nuomonės, kad pateikė įrodymų, kad nevengė priemonių, todėl Komisija negalėjo taikyti visos šalies mastu priimtos išvados jos padėčiai.

([25]) Žr., pvz., 2017 m. sausio 26 d. sprendimo byloje *Maxcom / Chin Haur Indonesia*, C-247/15 P, C-253/15 P ir C-259/15 P, EU:C:2017:61, 59 punktą.

([26]) 2022 m. vasario 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/302, kuriuo galutinio antidempingo muito, nustatyto Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/492 su pakeitimais, padarytais Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/776, tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos (KLR) kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms (SPM), taikymas išplečiamas iš Maroko siunčiamoms importuojamoms SPM, deklaruojamoms arba nedeklaruojamoms kaip Maroko kilmės, ir baigiamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/492 importuojamoms Egipto kilmės SPM, vengimo importuojant iš Maroko siunčiamas SPM, deklaruojamas arba nedeklaruojamas kaip Maroko kilmės (OL L 46, 2022 2 25, p. 49).

([27]) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2272/2004, praplečiančio galutinio antidempingo muito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 769/2002 dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės kumarino importo, taikymą kumarino importui, siunčiamam iš Indijos ar Tailando, deklaruojamam arba nedeklaruojamam kaip Indijos ar Tailando kilmės (OL L 396, 2004 12 31, p. 18), 11 ir 12 konstatuojamosios dalys.

(122) Komisija pažymėjo, kad išvados daromos kiekvienu konkrečiu atveju ir, kaip išsamiai paaiškinta pirmiau, buvo tinkamai atsižvelgta į tai, ar nebuvo galima naudoti viso duomenų rinkinio, ar tik konkrečios informacijos; ar trūkstama informacija turėjo esminį poveikį tyrimo rezultatams, ir į tai, ar neturėdama informacijos Komisija galėjo padaryti pagrįstą išvadą. Be to, bendrovės „Favorit“ nurodytų bylų faktinės aplinkybės daugeliu atžvilgių buvo visai kitokios. Visų pirma, susijusių bendrovių verslo modelis buvo kitoks ir nebuvo iškilę klausimų dėl auditu patvirtintų finansinių ataskaitų nebuvimo. Todėl Komisija nesutiko, kad dėl to, jog pirmiau minėtais atvejais duomenys nebuvo visiškai atmesti, to paties požiūrio reikėjo laikytis ir šiuo atveju. Todėl ji nusprendė, kad šis tvirtinimas nepagrįstas. Be to, Komisija nesutiko, kad buvo patikrintų įrodymų, jog bendrovė „Favorit“ nevengė priemonių – be patikimų ir patikrinamų duomenų bendrovė negalėjo įrodyti, kad priemonių nebuvo vengiama.

(123) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad išvados dėl bendrovės „Favorit“ turėjo būti grindžiamos turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, ir kad bendrovė „Favorit“ neįrodė, kad ji yra gamintojas, kuris nevengė priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje. Todėl Komisija atmetė bendrovės prašymą atleisti nuo priemonių.

(124) Po faktų atskleidimo bendrovė „Favorit“ pakartojo tuos pačius tvirtinimus. Ji pakartojo, kad įrodė, jog neperkrauna Rusijos beržo faneros ir kad Komisija pažeidė Antidempingo susitarimą ir pagrindinį reglamentą. Ji iš esmės tvirtino, kad veda patikimą apskaitą, kad jos pateiktą informaciją buvo galima patikrinti, kad jos atsargose jos pagaminta produkcija aiškiai atskirta nuo trečiųjų šalių produkcijos ir kad ji turėjo tik vieną apskaitos dokumentų rinkinį. Ji pakartotinai nurodė, kad Komisija patikrino visą informaciją.

(125) Bendrovė „Favorit“ taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į sunkumus, su kuriais ji susidūrė būdama maža bendrovė besivystančioje šalyje. Ji taip pat pakartojo, kad turimų faktų naudojimas ją neigiamai paveikė ir taip buvo pažeista Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalis.

(126) Komisija laikėsi nuomonės, kad visi bendrovės „Favorit“ pateikti argumentai buvo išsamiai išnagrinėti 91–122 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi naujų esminių pastabų nepateikta, buvo patvirtinta 123 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada.

4.1.2. *Išvados dėl bendrovės „Semipalatinsk“*

(127) Klausimyno atsakymuose bendrovė „Semipalatinsk“ nurodė, kad visa presuotos medienos žaliava ne Rusijos kilmės. Tačiau per tikrinamąjį vizitą Komisija nustatė, kad vieno tiekėjo presuota mediena buvo iš Rusijos, o iš didžiausio bendrovės „Semipalatinsk“ tiekėjo įsigytų žaliavų kilmės nebuvo galima nustatyti. Ši informacija buvo būtina siekiant nustatyti, remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsniu, kokią procentinę dalį gaminant beržo fanerą sudaro Rusijos kilmės žaliava, todėl taip pat ji buvo būtina prašymui atleisti nuo priemonių įvertinti.

(128) Be to, Komisijos tarnybos negalėjo nustatyti darbo sąnaudų, kad galėtų apskaičiuoti pridėtinę vertę, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 13 straipsnyje, nes bendrovė „Semipalatinsk“ į gamybos sąnaudų lentelę neįtraukė visų darbuotojų, kadangi jiems buvo mokama grynaisiais pinigais, t. y. jie nebuvo įtraukti į oficialią apskaitą.

(129) Be to, bendrovė „Semipalatinsk“ laiku nepateikė savo susijusių bendrovių RKD LLP ir „RKD Latvia“ išsamių klausimyno atsakymų. Šių susijusių bendrovių klausimyno atsakymus paprašyta pateikti ir klausimyne, ir vėlesniuose raštuose dėl informacijos neišsamumo, taip pat 2023 m. lapkričio 27 d. e. paštu prieš tikrinamąjį vizitą. Per tikrinamąjį vizitą bendrovė „Semipalatinsk“ pateikė tik dalį RKD LLP duomenų, o po tikrinamojo vizito buvo pateikta tam tikra dalis bendrovės „RKD Latvia“ duomenų. Abiem atvejais dėl to, kad susijusių bendrovių duomenys nebuvo pateikti laiku, Komisijos pareigūnai negalėjo atlikti išsamaus ir tinkamo patikrinimo vietoje.

(130) Be to, paskutinę tikrinamojo vizito dieną Komisijos pareigūnai negalėjo atlikti galutinių patikrinimų, pvz., patikrinti ryšių, palaikytų su tiekėjais, klientais ir susijusiomis bendrovėmis.

(131) Nors bendrovės „Semipalatinsk“ to buvo paprašyta, ji nepateikė Komisijos tarnyboms išsamios ryšių, palaikytų su pagrindiniu tiekėju, apžvalgos. Per tikrinamąjį vizitą nebuvo atskleista konkreti e. pašto paskyra, kuri buvo naudojama ryšiams su bendrovės „Semipalatinsk“ tiekėjais ir klientais palaikyti. Vis dėlto Komisijos pareigūnai rado pranešimų, kurie sukėlė abejonių dėl bendrovės „Semipalatinsk“ teiginių apie jos komercines sąsajas ir santykius patikimumo.

(132) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad bendrovės RKD LLP ir bendrovės „Semipalatinsk“ sandėliai buvo tose pačiose patalpose. Produktai buvo ženklinami rankiniu būdu, o jų etiketėse nebuvo nei partijos identifikavimo informacijos, nei QR ir (arba) brūkšninio kodo, kuris leistų atsekti gamybos informaciją. Be to, šalia bendrovės „Semipalatinsk“ sandėlio buvo Rusijos beržo faneros, kurią RKD LLP pirko perparduoti, sandėliai ir išorinė sandėliavimo vieta. Taigi Komisijos pareigūnai negalėjo tinkamai įsitikinti bendrovės RKD LLP veikla, susijusia su Rusijos beržo faneros, kuria prekiaujama, pervežimu. Be to, kitame sandėlyje Komisija negalėjo patikrinti prekių pervežimo, nes vietoje nebuvo jokių patvirtinamųjų dokumentų ir IT sistemų.

(133) Per tikrinamąjį vizitą bendrovė „Semipalatinsk“ paaiškino, kad Kazachstanas neturi pakankamai beržo medienos, kad būtų galima ekonomiškai racionaliai gaminti tik Kazachstano kilmės beržo fanerą. Todėl bendrovė „Semipalatinsk“ kaip žaliavas pirko rusiškas presuotos medienos plokštes ir kaip viršutinį sluoksnį naudojo savo pagamintą beržo lukštą, gautą iš Kazachstano kilmės rąstų. Per TL ši žaliava buvo pagrindinė. Tačiau Komisija negalėjo atsekti jokių šios žaliavos atsargų. Bendrovė „Semipalatinsk“ teigė, kad per tikrinamuosius vizitus nebuvo jokių naujų užsakymų, todėl sandėliuose nebuvo žaliavų atsargų. Tačiau tai prieštaravo bendrovės „Semipalatinsk“ teiginiams dėl šios konkrečios žaliavos svarbos jos verslo modeliui.

(134) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija pranešė bendrovei „Semipalatinsk“ apie savo ketinimą taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir išvadas pagrįsti geriausiais turimais faktais, kaip apibrėžta tame straipsnyje.

(135) Atsakydama į raštą dėl 18 straipsnio taikymo bendrovė „Semipalatinsk“ teigė, kad žaliavinės presuotos medienos plokštės buvo perkamos per Kazachstano tiekėjus ir kad jie teisiškai neprivalo pateikti kilmės dokumentų. Be to, bendrovė „Semipalatinsk“ pabrėžė, kad Komisija anksčiau neprašė pateikti informacijos apie žaliavos kilmę ir kad tolesnis šios žaliavos perdirbimas galutiniam produktui gauti sudarė 47 % gamybos sąnaudų pridėtinės vertės.

(136) Bendrovė „Semipalatinsk“ teigė, kad per tikrinamąjį vizitą atskleidė ryšius, palaikytus su vienu iš jos tiekėjų. Be to, bendrovė tvirtino, kad klausimyno lentelėse pateikta patikima informacija ir įtraukti visi darbuotojai, įskaitant tuos, kuriems buvo mokama grynaisiais pinigais. Be to, bendrovė „Semipalatinsk“ tvirtino, kad pateikė pakankamai informacijos apie susijusias bendroves RKD LLP ir „RKD Latvia“. Galiausiai bendrovė „Semipalatinsk“ tvirtino, kad bendrovė RKD LLP ir bendrovė „Semipalatinsk“ turi skirtingus sandėlius, nes jose dirba skirtingi darbuotojai, sudarytos atskiros nuomos sutartys ir naudojami skirtingi pakrovimo įrenginiai.

(137) Komisija pirmiau nurodytus argumentus atmetė. Komisija prašė nurodyti žaliavų kilmę ir klausimyne, ir vėliau išsiųstuose raštuose dėl informacijos neišsamumo. Nors bendrovė „Semipalatinsk“ stengėsi rasti žaliavos kilmės įrodymą, Komisija negalėjo laiku gauti patikimos informacijos apie didelės žaliavų dalies kilmę. Be to, Komisijos pareigūnai perskaičiavo įvežtų dalių, panaudotų surinkimo arba užbaigimo operacijoms, pridėtinę vertę ir ji buvo mažesnė nei 1 % gamybos sąnaudų.

(138) Komisija taip pat atmetė tvirtinimą, kad tikrinamojo vizito metu jai buvo pranešta apie e. pašto paskyrą, naudotą ryšiams su tam tikrais tiekėjais palaikyti. Bendrovė „Semipalatinsk“ tik tikrinamojo vizito pabaigoje pranešė Komisijos pareigūnams, kad tokia e. pašto paskyra yra. Taigi, nebuvo įmanoma atlikti reikiamų patikrinimų, be to, kad nebuvo ir IT darbuotojų, kurie būtų galėję išspręsti technines problemas, su kuriomis susidurta tikrinamojo vizito pabaigoje.

(139) Be to, Komisija atmetė bendrovės „Semipalatinsk“ tvirtinimus, kad ji laiku pateikė išsamius klausimyno atsakymus apie bendrovės RKD LLP ir „RKD Latvia“. Tam tikrus fragmentiškus duomenis apie RKD LLP bendrovė „Semipalatinsk“ pateikė per tikrinamąjį vizitą, o apie „RKD Latvia“ – po tikrinamojo vizito. Taigi informacija nebuvo nei laiku pateikta, nei išsami, taip pat pateikta per vėlai, kad būtų galima ją patikrinti. Tai, kad bendrovė „RKD Latvia“ taip pat turėjo kitų nesusijusių suinteresuotųjų subjektų, nebuvo svarbu, nes ji buvo susijusi bendrovė, todėl turėjo pateikti prašomą informaciją. 2023 m. lapkričio 27 d., t. y. likus savaitei iki tikrinamojo vizito pradžios, Komisija prieš tikrinimą siunčiamame rašte informavo bendrovę „Semipalatinsk“, kad per tikrinamąjį vizitą bendrovė negali pateikti naujos informacijos. Šiame rašte taip pat paaiškinta, kad dėl bet kokio jos pateiktų duomenų pakeitimo po šios datos gali būti taikomas 18 straipsnis. Komisija atmetė tvirtinimą, kad bendrovė „Semipalatinsk“ pateikė patikimos informacijos apie darbo sąnaudas. Komisija pripažįsta, kad lentelėje „2 priedas. Prašymas pateikti informaciją apie sąnaudas“ pateikti darbo sąnaudų duomenys apėmė visus darbuotojus, nes dalis duomenų buvo grindžiama grynaisiais pinigais, tačiau darbo sąnaudų nebuvo įmanoma patikrinti pagal bendrovės „Semipalatinsk“ finansines ataskaitas.

(140) Galiausiai Komisija kaip nereikšmingus atmetė bendrovės „Semipalatinsk“ teiginius, kad šios dvi bendrovės turi skirtingus sandėlius ir darbuotojus. Komisija pakartojo, kad nepaisant to, kad šių dviejų bendrovių sandėlių nuomos sutartys, krovimo įrenginiai ir darbuotojai galbūt buvo skirtingi, ji negalėjo tinkamai įsitikinti dėl bendrovės RKD LLP veiklos, susijusios su Rusijos beržo faneros, kuria prekiaujama, pervežimu.

(141) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad bendrovė „Semipalatinsk“ neįrodė, kad ji – gamintojas, kuris nevengė priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje, todėl išvados dėl bendrovės „Semipalatinsk“ turėjo būti grindžiamos turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, taigi turėjo būti taikomos išvados dėl priemonių vengimo visos šalies mastu. Todėl Komisija atmetė bendrovės prašymą atleisti nuo priemonių.

(142) Po faktų atskleidimo bendrovė „Semipalatinsk“ nurodė, kad jos gamykla veikė nuo 2012 m., t. y. prieš inicijuojant pradinį antidempingo tyrimą dėl iš Rusijos importuojamos beržo faneros. Bendrovė „Semipalatinsk“ taip pat teigė, kad tyrimo metu ji aktyviai bendradarbiavo su Komisija ir kad Komisijos išvada, jog ji nėra tikras beržo faneros gamintojas, buvo klaidinga ir neteisinga.

(143) Komisija laikėsi nuomonės, kad nurodytoji gamybos pradžios data neturėjo įtakos tyrimo išvadoms dėl bendrovės „Semipalatinsk“. Be to, Komisija pripažino, kad bendrovės „Semipalatinsk“ darbuotojai tam tikru mastu bendradarbiavo atliekant tyrimą ir taip pat atliekant patikrinimą, tačiau bendrovė nepateikė reikiamos informacijos per pagrindiniame reglamente nustatytą laikotarpį. Todėl buvo nustatyta, kad bendrovė „Semipalatinsk“ neįrodė, kad ji yra tikrasis gamintojas, nedalyvavęs nustatytoje priemonių vengimo veikloje.

(144) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad savo pastabose po faktų atskleidimo bendrovė „Semipalatinsk“ nepateikė jokio naujo pagrįsto tvirtinimo ir kad visi „Semipalatinsk“ pateikti argumentai buvo išsamiai išnagrinėti 135–140 konstatuojamosiose dalyse.

(145) Kadangi naujų esminių pastabų nepateikta, buvo patvirtinta 141 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada.

4.1.3. *Išvados dėl bendrovės „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“*

(146) Per tikrinamąjį vizitą bendrovės „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“ ir su ja susijusių bendrovių (toliau – SFK) patalpose Komisija nustatė, kad SFK nepranešė apie su ja susijusią bendrovę Rusijoje. Ta bendrovė buvo nurodyta kaip nesusijusi rąstų tiekėja. Todėl SFK nepateikė klausimyno atsakymų dėl šios bendrovės. Per tikrinamąjį vizitą Komisija taip pat nustatė, kad dėl kelių sandorių, atrinktų išsamiam patikrinimui atlikti, SFK neteisingai nurodė Rusijos rąstų kilmę (kaip Kazachstano) ([28]). Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad SFK labai trukdė tyrimui, pateikdama melagingą ir klaidinančią informaciją. Be to, kadangi informacija turėjo būti naudojama Rusijoje įsigytos žaliavos procentinei daliai nustatyti ir pridėtinei vertei apskaičiuoti, Komisija laikėsi nuomonės, kad ji negalėjo naudoti SFK duomenų tam, kad galėtų nustatyti, kad ši nedalyvavo vengimo veiksmuose. Tuo remdamosi Komisijos tarnybos pranešė SFK, kad Komisija ketina neatsižvelgti į bendrovės duomenis ir taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

(147) SFK nesutiko. Ji teigė, kad Komisija turėjo atsižvelgti į apskritai dideles pastangas, kurias SFK įdėjo bendradarbiaudama, į tai, kad SFK savo regione – svarbi darbdavė ir kad ji veikė besivystančioje šalyje. SFK taip pat atkreipė dėmesį į savo pastangas parengti išsamius klausimyno atsakymus, nepaisant to, kad turi nedaug darbuotojų ir neturi auditu patvirtintų finansinių ataskaitų, ir nurodė visą pateiktą ir sutikrintą informaciją Be to, SFK teigė, kad Komisija labai perdėjo tvirtindama, kad neatskleidusi ryšio su susijusia bendrove Rusijoje ir neteisingai nurodžiusi kilmę dėl vieno iš atrinktų sandorių SFK pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją ir labai trukdė tyrimui. Bendrovė laikėsi nuomonės, kad Komisija teisiškai ir faktiškai suklydo, pažeidė ES įsipareigojimus PPO, taikė diskriminacinę praktiką ir neatsižvelgė į sunkų SFK grupės darbuotojų darbą. SFK taip pat laikėsi nuomonės, kad įvairia sutikrinta informacija, ir kaip Komisijos buvo patikrinta per patikrinimą vietoje, ji įrodė, kad nedalyvavo vengiant priemonių.

(148) SFK laikėsi nuomonės, kad Komisijos ketinimas neatsižvelgti į visus SFK duomenis akivaizdžiai prieštarauja Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 daliai ir II priedo 3 punktui. Ji paminėjo Apeliacinio komiteto ataskaitą byloje „Jungtinės Valstijos – karštai valcuotas plienas“ ([29]), kurioje nurodyta, kad pagal II priedo 3 punktą tyrimą atliekančioms institucijoms nurodoma naudoti informaciją, jei įvykdomos trys sąlygos, t. y. kad tokią informaciją galima patikrinti, ji tinkamai pateikta, kad ją būtų galima naudoti atliekant tyrimą be nepagrįstų sunkumų, ir ji pateikta laiku. Bendrovė tvirtino, kad jei šios sąlygos įvykdytos, tyrimą atliekančios institucijos, priimdamos sprendimą, neturi teisės atmesti pateiktos informacijos. Jos nuomone, per šį tyrimą šios sąlygos buvo įvykdytos, nes Komisija patikrino kiekvieną laiku pateiktą dokumentą, iš kurių matyti, kad priemonių nebuvo vengiama. SFK manė, kad Komisija SFK pateiktus duomenis analizavo neteisinga eilės tvarka ir nurodė ataskaitą „Jungtinės Valstijos – antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“ ([30]). Teisinga eilės tvarka būtų ta, kad pirmiausia turėjo būti atsižvelgta į visą informaciją, pateiktą tiesiogiai Komisijai, ir kadangi pateikta informacija atitinka Antidempingo susitarimo II priedo 3 punkte nustatytus kriterijus, Komisija turėjo visą būtiną informaciją, kad patenkintų SFK prašymą atleisti nuo priemonių.

([28]) Išsami informacija apie neatitikimus paaiškinta konfidencialioje rašto dėl 18 straipsnio taikymo versijoje.

([29]) Apeliacinio komiteto ataskaitos byloje „Jungtinės Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“, dok. WT/DS184/AB/R, 80 punktas.

([30]) Kolegijos ataskaitos „Jungtinės Valstijos – antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“ 7.138 punktas.

(149) Komisija su tuo nesutiko. Priešingai, nei teigia SFK, ji laikėsi nuomonės, kad nepateikus informacijos apie susijusią bendrovę Rusijoje ir neteisingai nurodžius įsigytų rąstų kilmę buvo labai sutrukdyta tyrimui. Per AL SFK Rusijoje pirko beržo rąstus, lukštą, dervą ir beržo fanerą. Tokiomis aplinkybėmis Komisija turėjo apskaičiuoti tikslią žaliavų iš Rusijos procentinę dalį, kad nustatytų, ar Rusijos dalys sudarė ne mažiau kaip 60 % visos galutinio produkto dalių vertės ir ar įvežtų dalių pridėtinė vertė sudarė daugiau kaip 25 % gamybos sąnaudų. Taigi informacija apie žaliavos vertę ir kilmę turėjo tiesioginį poveikį prašymo atleisti nuo priemonių vertinimui. Kadangi susijusios Rusijos bendrovės klausimyno atsakymų nebuvo galima patikrinti, o SFK ir susijusios bendrovės tarpusavio sąskaitose buvo nurodyti finansiniai sandoriai, nesusiję su rąstų pirkimu (juos bendrovė paaiškino kaip išankstinius mokėjimus), Komisija negalėjo patikrinti rąstų kiekio, vertės ir to, ar buvo pirkta kitų žaliavų ar nagrinėjamojo produkto. Kadangi susijusios bendrovės klausimyno atsakymai nebuvo pateikti, kaip prašyta, tyrimo pradžioje, o tik pačioje tikrinamojo vizito pabaigoje, Komisija laikėsi nuomonės, kad informacijos apie finansų ir prekių srautus tarp SFK ir su ja susijusios Rusijos bendrovės nebuvo galima patikrinti. Todėl negalima teigti, kad informacija buvo pateikta tinkamai ir laiku ir kad ją buvo galima patikrinti. Todėl Antidempingo susitarimo II priedo 3 punkte nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos.

(150) SFK taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisija negalėjo atmesti visos SFK pateiktos informacijos. Ji nurodė, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog „[i]šsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais“. Tuo remdamasi ji laikėsi nuomonės, kad Komisija galėjo tęsti tyrimą taikydama turimus faktus šiuo atžvilgiu, taigi ir laikydama Rusijos bendrovę susijusia bendrove, o rąstus, kurių kilmė deklaruota neteisingai, laikydama rąstais iš Rusijos. Tačiau SFK tvirtino, kad šie turimi faktai neturėjo įtakos duomenims, kuriuos SFK pateikė tyrimo metu ir iš kurių matyti, kad ji nevengė priemonių. SFK taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisijai nereikėjo informacijos apie valstybę, iš kurios gaunamos dalys, kad ji galėtų apskaičiuoti pridėtinę vertę. Ji manė, kad nesvarbu, ar tiekėjas buvo susijęs, ar ne, nes net jei reikėtų koreguoti žaliavų sandorių kainas, tai taip pat paveiktų bendras gamybos sąnaudas, todėl pridėtinė vertė išliktų tokia pati. Todėl raštas dėl 18 straipsnio taikymo buvo pagrįstas akivaizdžia vertinimo klaida ir prieštarauja pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 daliai.

(151) Komisija nesutiko, kad šiuo atveju vienintelė melagingos ir klaidinančios informacijos pateikimo pasekmė turėtų būti tai, kad Rusijos bendrovė būtų laikoma susijusia bendrove, o neteisingai deklaruotos kilmės rąstai, susiję su atrinktu sandoriu, būtų laikomi Rusijos kilmės rąstais. Dėl klaidingos informacijos apie rąstus ir dėl to, kad Komisija negalėjo patikrinti Rusijos susijusio tiekėjo, visas SFK duomenų rinkinys tapo nepatikimas. SFK pareiškė, kad pirko [6–10 %] iš susijusio Rusijos tiekėjo. Komisija negalėjo patikrinti rąstų kiekių ir to, ar SFK iš bendrovės pirko tik rąstus, o ne tiesiogiai nagrinėjamąjį produktą. Komisija pažymėjo, kad 2023 m. pabaigoje SFK turėjo negrąžintą skolą Rusijos bendrovei, kuri sudarė pusę jos apyvartos su šia bendrove. Be to, per AL SFK pirko nagrinėjamąjį produktą iš Rusijos ir iš pradžių deklaravo jį Komisijai kaip nebaigtas gaminti prekes. Todėl tai, kad SFK nepateikė Komisijai klausimyno atsakymų, turėjo tiesioginės įtakos tyrimo rezultatams.

(152) Be to, tiksli žaliavų procentinė dalis gamybos sąnaudose buvo svarbi ne tik nustatant žaliavų iš Rusijos procentinę dalį (tikrinimas dėl 60 % sąlygos), bet ir pridėtinei vertei (tikrinimas dėl 25 % sąlygos). Todėl SFK teiginiai, kad pridėtinė vertė būtų tokia pati, net jei 100 % žaliavų būtų gauta iš Rusijos, buvo neteisingi.

(153) Be to, SFK teigė, kad net darant prielaidą, kad SFK nevisiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą, Komisija privalėjo laikytis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies, kurioje nurodyta, kad „suinteresuotos šalies pateiktoji informacija neatmetama, net jei joje yra tam tikrų netikslumų, bet dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku ir ją galima patikrinti, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją“. SFK laikėsi nuomonės, kad du Komisijos iškelti klausimai, susiję su informacijos apie bendrovės struktūrą ir rąstų kilmę tikslumu, nebuvo tiek reikšmingi, kad būtų pernelyg sunku padaryti pakankamai tikslias išvadas dėl to, kad priemonių nebuvo vengta atliekant perkrovimo arba surinkimo ir (arba) užbaigimo operacijas. Taigi SFK tvirtino, kad informacija buvo pateikta laiku, buvo patikrinta ir atitiko SFK gebėjimą bendradarbiauti, todėl į ją negalima neatsižvelgti.

(154) Komisija pakartojo, kad dėl to, jog informacija pateikta neteisingai, o susijusios Rusijos bendrovės klausimynas nepateiktas iki tikrinamojo vizito, Komisijai buvo labai sutrukdyta padaryti pakankamai tikslią išvadą. Neteisingai deklaruota kilmė turėjo didelį poveikį tyrimui, todėl SFK duomenys negalėjo būti naudojami. Todėl Komisija tvirtinimą atmetė.

(155) SFK teigė, kad būtent SFK pirma pranešė Komisijai apie ryšius su susijusia Rusijos bendrove, o ne atvirkščiai. Ji teigė, kad jokiais dokumentais nepatvirtinta, jog Komisija žinojo, kad susijusi Rusijos bendrovė yra susijusi, ir, kaip aprašyta vizito ataskaitoje, Komisija paklausė SFK, ar ji turi susijusių įmonių Rusijoje. SFK paaiškino, kad ji turi susijusią bendrovę Rusijoje, kuri perka rąstus ir tiekia juos SFK. SFK pakartojo tą patį argumentą po faktų atskleidimo. Jis laikėsi nuomonės, kad Komisija klaidingai aiškino faktines aplinkybes. SFK pakartojo, kad ji pirmoji pateikė informaciją apie Rusijos bendrovę, pateikė informaciją apie susijusią bendrovę ir neneigė jos egzistavimo.

(156) SFK teigimu, tai, kad savininkas paminėjo, jog Rusijos bendrovė yra neaktyvi ir kad SFK nuo 2020 m. nepirko rąstų, buvo, kaip teigiama, suprantama klaida, nes lenteles rengė ne jis, o jas rengęs asmuo nežinojo apie šiuos santykius, taip pat dėl to, kad rąstų pirkimas iš Rusijos bendrovės per AL sudarė tik [6–10 %] visų rąstų pirkimų. SFK teigė, kad ji neturėjo pakankamai darbuotojų ir visi darbuotojai stengėsi visais įmanomais būdais ir kad iš esmės korektūros klaida negali būti laikoma melaginga ir klaidinančia informacija. Rusijos bendrovė buvo netyčia neįtraukta į bendrovės duomenų lenteles, o rąstų pirkimo lentelėse pažymėta nesusijusia, ir tai paprasčiausiai buvo nesusipratimas arba korektūros klaida. SFK pakartojo tą patį argumentą po faktų atskleidimo. Komisija nesutiko, kad informaciją apie nenurodytos Rusijos bendrovės egzistavimą pateikė SFK. Priešingai, būtent Komisija iškėlė bendrovei klausimą dėl savo rastos informacijos apie susijusią Rusijos bendrovę, prekiaujančią medienos produktais, be kita ko, parduodančią beržo rąstus, o SFK ją iš pradžių neigė. Pripažinusi sąsają, SFK iš pradžių nurodė, kad ši bendrovė buvo neaktyvi ir kad dėl to SFK seniai nustojo pirkti iš jos rąstus. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad ši susijusi bendrovė Rusijoje buvo svarbi rąstų teikėja SFK per AL, todėl tai prieštaravo bendrovės paaiškinimams, kad po 2020 m. rąstų nepirkta. Tuomet bendrovė pripažino, kad paskutinis jos sandoris su šia susijusia bendrove įvyko 2023 m. balandžio mėn. Taigi ne pati SFK pateikė informaciją. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad neteisingas bendrovės nurodymas kaip nesusijusios negali būti lenteles pildžiusio asmens padaryta korektūros klaida, nes klausimas buvo užduotas SFK savininkui, kuriam tuo pat metu 100 % priklausė Rusijos bendrovė ir kuris galiausiai pripažino jos egzistavimą. Todėl Komisija nesutiko, kad tai yra tik lenteles pildžiusio asmens padaryta korektūros klaida arba praleidimas.

(157) SFK taip pat manė, kad neteisinga teigti, jog Rusijos bendrovės klausimyno atsakymų nebuvo galima patikrinti, ir kad Komisija padarė teisinę klaidą nurodydama, kad atliekant patikrinimą vietoje pateikta informacija automatiškai negalėjo būti priimta. SFK taip pat teigė, kad klausimyno atsakymai buvo pateikti laiku, juos buvo galima (tuo momentu ir vėliau) patikrinti ir sutikrinti su SFK pirkimų lentele. Todėl ji teigė, kad klausimyno atsakymus buvo įmanoma ir galima patikrinti, nes jie buvo pateikti paskutinę naktį prieš paskutinę patikrinimo dieną. Galimybė patikrinti klausimyną liko, be būtinybės jį iš tiesų patikrinti.

(158) Po faktų atskleidimo SFK pakartojo tą patį argumentą. Ji teigė, kad klausimyno atsakymai vis dėlto buvo pateikti laiku ir kad, kadangi jie yra įrodymų dalis, Komisija turėjo juos visapusiškai išnagrinėti. Be to, ji teigė, kad ataskaitoje „Jungtinės Valstijos – antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“ ([31]) PPO kolegija laikėsi nuomonės, kad patikrinimo metu pateiktas klausimynas taip pat pateiktas laiku, nes ataskaitoje minima, kad klausimynas irgi pateiktas „laikantis JAV prekybos departamento nustatytų terminų arba JAV prekybos departamento prašymu patikrinimo metu“. Po faktų atskleidimo SFK taip pat teigė, kad klausimyno atsakymai pateikti laiku ir juos buvo galima patikrinti. Ji nurodė apeliacinio komiteto ataskaitą „Jungtinės Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“, kurioje teigiama: „Svarstydamos, ar informacija pateikta per pagrįstą laikotarpį, tyrimą atliekančios institucijos kiekvienu konkrečiu atveju turėtų atsižvelgti į tokius veiksnius kaip: i) pateiktos informacijos pobūdis ir kiekis; ii) sunkumai, su kuriais susidūrė tiriamasis eksportuotojas gaudamas informaciją; iii) galimybė patikrinti informaciją ir tai, kaip lengvai tyrimą atliekančios institucijos gali ją naudoti, priimdamos sprendimą; iv) ar panaudojus informaciją gali būti pakenkta kitoms suinteresuotosioms šalims; v) ar informacijos priėmimas pakenktų tyrimą atliekančių institucijų gebėjimui greitai atlikti tyrimą ir vi) per kiek dienų po termino tiriamas eksportuotojas pateikė informaciją.“ ([32]) SFK laikėsi nuomonės, kad susijusios bendrovės atveju šie kriterijai buvo įvykdyti. Be kita ko, ji teigė, kad pateikė klausimyno atsakymus praėjus dviem dienoms po to, kai buvo įspėta dėl šio klausimo.

(159) Komisija su tuo nesutiko. Tikrinimo vizitas buvo suplanuotas pagal bendrovių, kurias ji turėjo patikrinti, skaičių ir bendrovių iš anksto pateiktą informaciją. Informacija, kad bendrovės negalėjo pateikti naujos informacijos patikrinimo metu ir kad bendrovė galėjo pataisyti tik korektūros klaidas ne vėliau kaip likus savaitei iki patikrinimo pradžios, buvo perduota SFK prieš patikrinimą atsiųstame rašte. Kartu tame rašte bendrovėms pranešta, kad dėl bet kokio jos klausimyno atsakymo pakeitimo po šios datos gali būti taikomas 18 straipsnis. Su Rusija susijusios bendrovės egzistavimas buvo atskleistas tik tikrinimo pradžioje ir tai negalėjo būti laikoma korektūros klaida, o veikiau – svarbiu faktu, kuris turėjo didelės įtakos tyrimui. Tai, kad apie ją nebuvo pranešta, sutrukdė Komisijai patikrinti atsakymo išsamumą.

(160) Komisija taip pat nesutiko, kad klausimyno atsakymus buvo įmanoma patikrinti, nes jie buvo pateikti elektroniniu būdu po SFK patikrinimo. Kitą (paskutinę) „SFK Group“ patikrinimo dieną buvo vietoje tikrinamas susijęs SFK vidaus rinkos prekiautojas ir, jei Komisija būtų nuotoliniu būdu tikrinusi su Rusija susijusią bendrovę, ji būtų turėjusi visiškai arba iš dalies nepatikrinti to susijusio prekiautojo. Todėl Komisija nesutiko, kad ji galėjo patikrinti klausimyno atsakymus ir kad tai, jog jie buvo įvardyti kaip įrodymai, reiškė, kad jie buvo patikrinti. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad minėtos kolegijos ataskaitos „Jungtinės Valstijos – antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“ išvados, pagal kurias patikrinimo metu tyrimą atliekančios institucijos prašymu pateikti klausimyno atsakymai gali būti priimti, šiuo atveju neaktualios. Kaip pažymėta 159 konstatuojamojoje dalyje, Komisija informavo SFK apie tai, kad patikrinimo metu ji neturi galimybės priimti esminių anksčiau pateiktos informacijos pakeitimų. Bet kuriuo atveju susijusios bendrovės klausimyno atsakymai buvo pateikti ne per patikrinimą, o kaip

([31]) Kolegijos ataskaitos „Jungtinės Valstijos – antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“ 7.138 punktas.

([32]) 2001 m. rugpjūčio 23 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos „Jungtinės Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“, WT/DS184/AB/R, DSR 2001:X, 85 punktas.

įrodymas kartu su kitais įrodymais tikrinimo pabaigoje. Komisija priminė, kad tokio tipo susijusių bendrovių klausimynų buvo paprašyta dar inicijuojant tyrimą ir jie turėjo būti pateikti per 37 dienas nuo inicijavimo, t. y. ne vėliau kaip 2023 m. spalio 5 d. Todėl jie buvo pateikti ne vėluojant dvi dienas, kaip teigia SFK, bet vėluojant du mėnesius, atliekant tyrimą, kurio trukmė – 9 mėnesiai.

(161) Dėl minėtos Apeliacinio komiteto ataskaitos „Jungtinės Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“ Komisija nurodė išsamius paaiškinimus 149 konstatuojamojoje dalyje, kodėl informacija apie susijusią bendrovę šalyje, kuriai taikomos priemonės, t. y. Rusijoje, kuri tiekia žaliavas SFK Kazachstane, yra labai svarbi tikrinant, ar SFK dalyvavo vengimo veiksmuose.

(162) SFK taip pat teigė, kad per AL SFK ir susijusios Rusijos bendrovės tarpusavio finansiniai sandoriai buvo ne tokie dideli, kaip teigė Komisija, ir kad jie buvo visiškai logiški. SFK pakartojo tvirtinanti, kad ta bendrovė buvo neaktyvi ir tai patvirtino įvairiose lentelėse pateikta informacija ir tai, kad paskutinis sandoris įvyko 2023 m. balandžio mėn.

(163) Komisija laikėsi nuomonės, kad argumentas, jog bendrovė neaktyvi, nebuvo pagrįstas faktais. Nors SFK teigė nebepalaikanti verslo santykių su ta bendrove ir kad paskutinis pirkimas įvyko 2023 m. balandžio mėn., iš SFK gautinų sumų matyti didelė negrąžinta skola šios bendrovės atžvilgiu, kuri, palyginti su rąstų pirkimo verte per TL, buvo žymi. Kadangi SFK paaiškino, kad tai buvo išankstiniai mokėjimai už žaliavas, kurios turėjo būti pristatytos, ji prieštaravo teiginiui, kad ji nebepalaikanti verslo santykių su šia bendrove.

(164) Dėl rąstų SFK teigė, kad Komisijos teiginiai buvo pagrįsti akivaizdžia vertinimo klaida ir visiškai neteisingi. Ji teigė, kad Komisija peržiūrėjo šešias sąskaitas faktūras, o ne tik tris, ir kad iš šešių sąskaitų faktūrų penkios buvo teisingos. Antra, rąstų, kurių kilmė nebuvo teisingai nurodyta, kiekis buvo labai mažas ([50–100] m^3) ir tai negalėjo turėti įtakos informacijos apie likusius 99,9 % pirkimus teisingumui. SFK taip pat teigė paaiškinusi, kad teikdama informaciją klausimyne ji iš esmės rėmėsi tiekėjo registracijos šalimi, todėl Kazachstane registruoto tiekėjo atveju SFK būtų dariusi prielaidą, kad rąstai – Kazachstano kilmės, o tai, jos nuomone, buvo pakankamai tikslus metodas. Todėl SFK nesuklaidino Komisijos ir nepateikė jokios neteisingos informacijos. Atsižvelgiant į didelę pirkimo apimtį, nebūtų buvę įmanoma nustatyti kiekvieno sandorio prekių kilmės. SFK pakartojo tuos pačius argumentus po faktų atskleidimo.

(165) Komisija su tuo nesutiko. Per patikrinimą vietoje ji iš tiesų paėmė iš viso šešias sąskaitas faktūras, kuriose buvo pateikti rąstų kilmės įrodymai. Dar dviejų papildomų to paties tiekėjo sandorių (sąskaitų faktūrų) duomenys buvo neteisingi. Todėl iš aštuonių sąskaitų faktūrų tik penkios buvo teisingos. Komisija taip pat nesutiko, kad sąskaitų faktūrų, kurių duomenys buvo neteisingi, vertė buvo nedidelė. Duomenų teisingumas išreiškiamas ne bendra sandorių verte (kai kuriais atvejais ji gali siekti tūkstančius), o atrinktos imties verte. Šiuo atveju neteisingi sandoriai buvo susiję su daugiau kaip 18 % atrinktų rąstų. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tai, jog informacija apie likusią atrinktų rąstų dalį buvo grindžiama ne rąstų sertifikato patikrinimu, o tiekėjo registracijos vieta, sukėlė dar daugiau abejonių dėl duomenų patikimumo.

(166) Po faktų atskleidimo SFK taip pat teigė, kad Komisija pervertino pateiktos neteisingos informacijos apie rąstus svarbą ir kad dėl 93 % atrinktų rąstų pagal apimtį buvo patvirtinta teisinga kilmė. SFK taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad rašte dėl 18 straipsnio taikymo buvo paminėta, jog neteisingai nurodyti sandoriai buvo susiję su viena iš trijų sąskaitų faktūrų, o savo bendrojo faktų atskleidimo dokumento išvadose Komisija nurodė aštuonias sąskaitas faktūras. Todėl, jos nuomone, Komisija nustatė naujus faktus ir turėjo suteikti SFK teisę teikti pastabas. Ji taip pat pakartojo, kad Komisija atrinko šešias, o ne aštuonias sąskaitas faktūras.

(167) SFK pateikus pastabas dėl rašto dėl 18 straipsnio taikymo, Komisija iš tiesų pertikrino atrinktų sąskaitų faktūrų skaičių. Komisija patvirtino atrinkusi aštuonias sąskaitas faktūras, kaip nurodyta bendrajame faktų atskleidimo dokumente, nes dar buvo dvi papildomos to paties Rusijos kilmės rąstų tiekėjo sąskaitos faktūros. Ši pataisa niekaip nepaveikė rašte dėl 18 straipsnio taikymo padarytų išvadų. Be to, aštuonios sąskaitos faktūros buvo nurodytos bendrajame faktų atskleidimo dokumente, išsiųstame visoms šalims, kad jos galėtų pateikti pastabų. Todėl Komisija nesutiko, kad SFK nebuvo suteikta teisė teikti pastabas.

(168) Panašiai kaip tvirtino bendrovė „Favorit“ (žr. 121 konstatuojamąją dalį), SFK teigė, kad, remiantis nuoseklia Komisijos praktika, dėl nebendradarbiavimo atliekant priemonių vengimo tyrimus automatiškai nebūdavo nustatoma, kad priemonių vengta, arba visiškai neatsižvelgiama į pateiktus duomenis ir nurodė tyrimus dėl stiklo pluošto medžiagų iš Maroko ir kumarino iš Indijos. Todėl ji laikėsi nuomonės, kad Komisija, ketindama taikyti turimus faktus ir atmesti bendrovės duomenis, pažeidžia nediskriminavimo principą, pagal kurį panašios situacijos turi būti traktuojamos vienodai. SFK taip pat teigė, kad bet kuriuo atveju Komisija pripažino, kad susijęs Rusijos tiekėjas nedalyvavo gaminant ar parduodant nagrinėjamąjį produktą ir sąsaja su juo neturėjo poveikio tyrimo rezultatams.

(169) Komisija pakartojo, kad išvados buvo daromos kiekvienu konkrečiu atveju ir tinkamai atsižvelgta į tai, ar nebuvo galima naudoti viso duomenų rinkinio, ar tik konkrečios informacijos; ar trūkstama informacija turėjo esminį poveikį tyrimo rezultatams, ir į tai, ar neturėdama informacijos Komisija galėjo padaryti pagrįstą išvadą. Be to, SFK nurodytų bylų faktinės aplinkybės ir skaičiai daugeliu atžvilgių buvo visai kitokie. Visų pirma, tais atvejais susijusių bendrovių verslo modelis buvo kitoks ir nebuvo iškilę klausimų dėl neteisingo žaliavų kilmės nurodymo. Todėl Komisija nesutiko, kad dėl to, jog pirmiau minėtais atvejais duomenys nebuvo visiškai atmesti, to paties požiūrio reikėjo laikytis ir šiuo atveju. Todėl ji nusprendė, kad šis tvirtinimas nepagrįstas. Be to, Komisija nesutiko, kad buvo patikrintų įrodymų, jog SFK nevengė priemonių – be patikimų ir patikrinamų duomenų bendrovė negalėjo įrodyti, kad priemonių nebuvo vengiama.

(170) SFK taip pat teigė, kad, nepaisant to, jog SFK, kaip teigiama, nebendradarbiavo, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išvadas byloje „Maxcom“ ir laikantis Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/28 ([33]), negalima daryti išvadų, kad SFK vengė priemonių, remiantis vengimu visos šalies mastu, o SFK duomenys nerodo, kad ši konkreti bendrovė būtų vengusi priemonių. Šiomis aplinkybėmis tai, ar priemonių vengiama visos šalies mastu (importu iš Kazachstano), neturi reikšmės, nes tokie įrodymai negalėjo būti viršesni už konkrečius ir patikrintus SFK pateiktus įrodymus, kad ji su priemonių vengimo nesusijusi.

(171) Komisija laikėsi nuomonės, kad šios bylos faktinės aplinkybės kitokios. Ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje minėtu atveju nekilo jokių problemų dėl ryšių su valstybe, kuriai taikomos priemonės, slėpimo arba neteisingos su ta valstybe susijusios informacijos pateikimo. Komisija negalėjo padaryti išvados, kad buvo patikrintų įrodymų, jog SFK nevengė priemonių. Todėl ji nusprendė, kad šis tvirtinimas nepagrįstas.

(172) Panašiai kaip bendrovė „Favorit“, SFK taip pat laikėsi nuomonės, kad bet koks bandymas daryti neigiamas išvadas dėl įtariamo nebendradarbiavimo yra neteisėtas pagal Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį. Ji tvirtino, kad pagal sprendimą dėl Meksikos antidempingo priemonių ryžiams ir Kolegijos ataskaitą dėl Kinijos priemonių orientuoto grūdėtumo elektrotechninio plieno gaminiams, Komisija turi rasti „geriausią prieinamą informaciją“, kuri turi būti ne tik teisinga ar naudinga *per se*, bet „labiausiai tinkama“ arba „tinkamiausia“, ir kad nebendradarbiavimu negalima grįsti neigiamų padarinių.

(173) Komisija pakartojo savo išvadą, kad SFK duomenys negalėjo būti naudojami išvadoms pagrįsti. Todėl Komisija padarė išvadą, kad SFK neįrodė, kad ji yra gamintojas, kuris nevengė priemonių. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į savo ankstesnę praktiką, Komisija neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik remtis visos šalies mastu padarytomis išvadomis dėl priemonių vengimo. Be to, pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad jei šalis nebendradarbiavo arba bendradarbiavo nepakankamai, išvados „gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi“. Todėl taikyti visos šalies mastu nustatytus faktus SFK, kas jai buvo ne taip palanku, buvo vienintelė galimybė ir pasekmė to, kad jos duomenys negalėjo būti naudojami.

(174) SFK taip pat teigė, kad Komisija, vykdydama vengimo tyrimą (arba apskritai), neturi jurisdikcijos užtikrinti sankcijų vykdymo ir nustatyti, kad SFK arba bet kuri kita šalis vengė sankcijų. Tyrimu buvo tik suteikiama galimybė išplėsti 15,8 % muito taikymą importui iš Kazachstano, o ne nustatyti sankcijų pažeidimus.

(175) Todėl SFK pasiūlė Komisijai priimti bendrovės SFK įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą ir nutraukti priemonių vengimo tyrimą dėl SFK pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį, be to, Komisijos sprendime, kuriuo priimamas SFK įsipareigojimas dėl kainos, turėtų būti nurodyta, kad įsipareigojimo dėl kainos priėmimas neturėtų būti suprantamas taip, kad SFK padeda pažeisti draudimą apeiti šio reglamento nuostatas arba Tarybos reglamentų, susijusių su sankcijomis Rusijos Federacijai, nuostatas.

(176) Komisija laikėsi nuomonės, kad apskritai atliekant priemonių vengimo tyrimus nėra galimybių svarstyti įsipareigojimus. Komisija gali priimti įsipareigojimus savo nuožiūra; šiuo atveju Komisija negalėjo priimti bendrovės, kuri negalėjo įrodyti nedalyvavusi vengimo veikloje ir dėl kurios išvados turėjo būti grindžiamos turimais faktais, įsipareigojimo pasiūlymo. Bet kuriuo atveju per pradinį tyrimą taip pat buvo atsisakyta priimti įsipareigojimus dėl neatitikties pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nurodytiems kriterijams ([34]).

(177) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad SFK neįrodė, kad ji – gamintojas, kuris nevengė priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje, todėl išvados dėl SFK turėjo būti grindžiamos turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, taigi turėjo būti taikomos išvados dėl priemonių vengimo visos šalies mastu. Todėl Komisija atmetė bendrovės prašymą atleisti nuo priemonių.

([33]) 2018 m. sausio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/28, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamiems bendrovės „City Cycle Industries“ pagamintiems dviračiams, deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Šri Lankos kilmės (OL L 5, 2018 1 10, p. 27), 20 ir 21 konstatuojamosios dalys.

([34]) Žr. pradinio reglamento 247–254 konstatuojamąsias dalis.

(178) Po faktų atskleidimo SFK teigė nesutinkanti su bendrajame faktų atskleidimo dokumente SFK atskleistomis išvadomis. Ji pakartojo, kad Komisijos išvados pažeidžia Antidempingo susitarimą ir kad Komisija neteisėtai taikė turimus faktus. SFK pakartojo, kad neatsisakė leisti susipažinti su būtina informacija ir kitais būdais neatsisakė jos pateikti per pagrįstą laikotarpį, be to, ji pakartojo nesutinkanti, kad labai trukdė tyrimui. SFK teigė, kad Komisija, priešingai nei numatyta Antidempingo susitarimo II priedo 3 punkte, darydama išvadas neatsižvelgė į visą informaciją, kurią buvo galima patikrinti ir kuri buvo tinkamai pateikta, kad ja būtų buvę galima pasinaudoti atliekant tyrimą be nepagrįstų sunkumų, ir kuri buvo pateikta laiku.

(179) Komisija laikėsi nuomonės, kad visi SFK pateikti argumentai buvo išsamiai išnagrinėti 146–176 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi naujų esminių pastabų nepateikta, Komisija patvirtino 177 konstatuojamojoje dalyje padarytą išvadą.

4.1.4. *Papildomi bendrovių „Favorit“ ir SFK tvirtinimai po faktų atskleidimo*

(180) Atskleidus faktus bendrovės „Favorit“ ir SFK taip pat tvirtino, kad Komisija nenustatė joms individualių dempingo skirtumų, o tai prieštarauja Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 9 daliai.

(181) Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalis neturi atitikmens Antidempingo susitarime ir joje nustatytas reikalavimas, kad Komisija nustatytų dempingo įrodymų, palyginti su anksčiau panašiam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis. Komisija įvykdė šią pareigą. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad, atsižvelgiant į tai, jog bendrovių SFK ir „Favorit“ pateikti duomenys buvo nepatikimi ir nepatikrinami, išvados dėl šių dviejų bendrovių turėjo būti grindžiamos turimais faktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, taigi turėjo būti taikomos išvados dėl priemonių vengimo visos šalies mastu. Todėl bendrovių SFK ir „Favorit“ prašymai netenkino 13 straipsnio 4 dalies sąlygų ir jos negali būti atleistos nuo muitų.

(182) Atskleidus faktus bendrovė „Favorit“ pakartojo, kad Kazachstanas yra besivystanti šalis ir kad Komisija turėjo taikyti Antidempingo susitarimo 15 straipsnį ir priimti konstruktyvias taisomąsias priemones, pvz., jos pasiūlytus įsipareigojimus dėl kainų.

(183) Komisija laikėsi nuomonės, kad Antidempingo susitarimo 15 straipsnis šiuo atveju nėra aktualus, nes jis taikomas svarstant „prašymą dėl antidempingo priemonių pagal [tą] Sutartį“. Kadangi, kaip paaiškinta 13 konstatuojamojoje dalyje, Antidempingo susitarime nenumatyta konkrečių kovos su priemonių vengimu nuostatų, jo 15 straipsnis šiuo atveju neaktualus. Be to, kaip nurodyta 4.1.2 skirsnyje, atliekant priemonių vengimo tyrimus nėra galimybė svarstyti įsipareigojimų ir Komisija negalėjo priimti įsipareigojimų, pasiūlytų bendrovių, kurios neįrodė nedalyvavusios visos šalies mastu nustatytoje vengimo veikloje ir dėl kurių išvados turėjo būti pagrįstos turimais faktais.

(184) Be to, bendrovės „Favorit“ ir SFK teigė, kad Komisija neinformavo jų apie priežastis, dėl kurių ji nepriėmė jų pateiktų įrodymų ar informacijos. Jos taip pat tvirtino neturėjusios galimybės per pagrįstą laikotarpį pateikti papildomų paaiškinimų. Jų nuomone, tvirtinimai, kad jos vengė priemonių, buvo pagrįsti vien spekuliacija, o Komisija neturėjo pagrindo – nei pagrįsto turimais faktais, nei kitais įrodymais, kad būtų galima teigti, kad jos vykdė tokią veiklą.

(185) Komisija nesutiko, kad ji neinformavo bendrovių „Favorit“ ir SFK apie priežastis, dėl kurių ji nepriėmė įrodymų ar informacijos, ir kad abi bendrovės neturėjo galimybės per pagrįstą laikotarpį pateikti papildomų paaiškinimų. Priešingai, Komisija informavo abi bendroves apie priežastis, dėl kurių jų prašymai atleisti nuo priemonių buvo atmesti, raštuose dėl 18 straipsnio taikymo. Be to, Komisija pateikė labai išsamius paaiškinimus bendrajame faktų atskleidimo dokumente ir bendrovei „Favorit“ atskirai atskleistuose faktuose, ir dėl jų tiek bendrovė „Favorit“, tiek SFK turėjo galimybių pateikti pastabų. Komisija taip pat nesutiko, kad jos sprendimas neatleisti bendrovių „Favorit“ ir SFK nuo išplėstų muitų buvo pagrįstas spekuliacija. Iš tiesų, kaip paaiškinta 118 konstatuojamojoje dalyje, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi pats įrodyti, kad jo ypatinga padėtis pateisina atleidimą nuo priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį, ir Komisija padarė išvadą, kad nei bendrovė „Favorit“, nei SFK neįrodė, kad yra tikrieji gamintojai, kurie nevengia priemonių.

(186) Ir bendrovė „Favorit“, ir SFK atkreipė dėmesį į prie bendrojo faktų atskleidimo dokumento pridėtą lydraštį, kuriame nurodyta, kad Komisija ketino „nustatyti“ antidempingo muitus iš Kazachstano siunčiamam importuojamam produktui, ir tuo remdamosi jos laikėsi nuomonės, kad bendrasis faktų atskleidimo dokumentas yra neteisėtas ir prieštarauja ES įsipareigojimams PPO.

(187) Komisija laikėsi nuomonės, kad tai, jog lydraštyje yra korektūros klaida ir vietoj žodžio „išplėsti“ vartojamas žodis „nustatyti“, nekėlė abejonių dėl bendrojo faktų atskleidimo dokumento ir tyrimo teisėtumo. Teisinis pagrindas ir siūlomos išvados buvo labai išsamiai paaiškinti ir jų nebuvo negalima interpretuoti plačiau nei laikantis inicijavimo reglamente apibrėžtos taikymo srities. Nebuvo jokių galimybių abejoti ar klaidintai suprasti, kad išvados buvo susijusios su galutinio antidempingo muito, nustatyto Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai, išplėtimu importuojamai beržo fanerai, siunčiamai iš Turkijos ir Kazachstano, deklaruojamai arba nedeklaruojamai kaip Turkijos ir Kazachstano kilmės, ir grindžiamos pagrindinio reglamento 13 straipsniu. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

4.1.5. *Kazachstano valdžios institucijų pastabos po faktų atskleidimo*

(188) Kazachstano Respublikos prekybos ir integracijos ministerija (toliau – ministerija) tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į pardavimo vidaus rinkoje kainas ir gamybos Kazachstane sąnaudas, o tai prieštarauja Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalims. Ministerijos teigimu, bendrajame faktų atskleidimo dokumente nebuvo nustatytas iš Kazachstano į ES eksportuotos beržo faneros ir vidaus rinkoje parduodamos faneros panašumas, o tai prieštarauja Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 1, 2 ir 6 dalims.

(189) Komisija paneigė šiuos tvirtinimus 82 konstatuojamojoje dalyje.

(190) Atskleidus faktus ministerija tvirtino, kad tyrimo inicijavimas prieštarauja Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 2 daliai, nes nebuvo pateiktas skundas vidaus pramonės, atitinkančios Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 2 dalies reikalavimus, vardu. Be to, priešingai nei numatyta Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 3 dalyje, Komisija neįvykdė pareigos išnagrinėti prašyme pateiktų įrodymų tikslumo ir tinkamumo, kad nustatytų, ar yra pakankamai įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti.

(191) Komisija paneigė šį tvirtinimą 13 konstatuojamojoje dalyje.

(192) Ministerijos teigimu, bendrajame faktų atskleidimo dokumente nebuvo nustatyta materialinė žala ar jos grėsmė, o tai prieštarauja Antidempingo susitarimo 3 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalims.

(193) Kaip paaiškinta 13 konstatuojamojoje dalyje, pagrindinio reglamento 13 straipsnyje nėra griežtai reikalaujama išnagrinėti žalą ar priežastinį ryšį. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(194) Ministerijos teigimu, keli Kazachstano gamintojai neatsisakė leisti susipažinti su būtina informacija ir kitais būdais neatsisakė jos pateikti per pagrįstą laikotarpį. Ji taip pat nesutiko, kad jos labai trukdė tyrimui, todėl Komisijos sprendimas remtis turimais faktais, o ne faktiniais duomenimis apie gamybos sąnaudas ir pardavimo kainas, prieštarauja Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 daliai.

(195) Komisija išsamiai išnagrinėjo šią pastabą 2.1 skirsnyje ir 4.1.2 skirsnyje.

(196) Ministerija tvirtino, kad, priešingai nei nustatyta Antidempingo susitarimo II priedo 1 punkte, dėl vieno Kazachstano eksportuojančio gamintojo Komisija po inicijavimo išsamiai nenurodė reikalaujamos informacijos ir to, kaip tą informaciją pateikti atsakyme.

(197) Komisija išnagrinėjo šią pastabą 2.1 skirsnyje. Visiems eksportuojantiems gamintojams buvo pranešta apie informaciją, kurią jie turi pateikti, taip pat kokia forma ir laikantis kokių terminų. Pagrįstais atvejais terminai buvo pratęsti ir Komisijos tarnybos pateikė atsakymus į visus pateiktus procesinius ir praktinius klausimus.

(198) Ministerija tvirtino, kad Komisija, priešingai nei numatyta Antidempingo susitarimo II priedo 3 punkte, neatsižvelgė į visą informaciją, kurią buvo galima patikrinti ir kuri buvo tinkamai pateikta, kad ja būtų buvę galima pasinaudoti atliekant tyrimą be nepagrįstų sunkumų, ir kuri buvo pateikta laiku. Be to, ministerijos teigimu, Komisija pažeidė Antidempingo susitarimo II priedo 5 punktą, nes neatsižvelgė į bendradarbiaujančių Kazachstano eksportuotojų duomenis, nors nėra abejojama, kad jie stengėsi visais įmanomais būdais. Ministerija taip pat tvirtino, kad Komisija neinformavo Kazachstano eksportuotojų apie priežastis, dėl kurių ji nepriėmė jų pateiktų įrodymų ar informacijos, todėl jie neturėjo galimybės per pagrįstą laikotarpį pateikti papildomų paaiškinimų, o tai neatitinka Antidempingo susitarimo II priedo 6 punkto. Galiausiai ministerija tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į sunkumus, su kuriais Kazachstano eksportuotojai, kaip mažos bendrovės, susiduria teikdami prašomą informaciją, ir nesuteikė praktinės pagalbos, o tai neatitinka Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 13 dalies.

(199) Komisija labai išsamiai išnagrinėjo šias pastabas 2.1 skirsnyje ir 4.1.2 skirsnyje.

(200) Ministerijos teigimu, Komisija padarė netinkamas išvadas ir teigė, kad Kazachstano gamintojai vengia priemonių, nors ji turi ypač atsargiai vertinti antrinių šaltinių informaciją, jei grindžia ja savo išvadas. Ministerija tvirtino, kad Komisijos teiginiai buvo pagrįsti vien spekuliacija, pažeidžiant Antidempingo susitarimo II priedo 7 punktą ir 6 straipsnio 8 dalį.

(201) Komisija laikėsi nuomonės, kad nepaisant to, kad būtent Komisijai tenka įrodinėjimo pareiga nustatant antidempingo priemonių vengimą šalies mastu, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi pats įrodyti, kad jo ypatinga padėtis pateisina atleidimą nuo priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį. Kaip nurodyta 2.1 ir 4.1.2 skirsniuose, eksportuojantys gamintojai to nepadarė, nes neįrodė, kad jie yra tikrieji gamintojai, kurie nevengia priemonių. Komisija labai išsamiai paaiškino išvadą, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies sąlygos laikytos įvykdytomis. Todėl tokia išvada jokiu būdu nebuvo pagrįsta spekuliacija. Be to, Komisija paneigė panašias pastabas 118 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(202) Ministerija nurodė, kad Komisija nepateikė informacijos apie individualų dempingo skirtumą bendradarbiaujantiems Kazachstano eksportuotojams, o tai prieštarauja Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 9 daliai.

(203) Komisija paneigė šį tvirtinimą 181 konstatuojamojoje dalyje.

(204) Ministerija tvirtino, kad Komisija neišnagrinėjo konstruktyvių taisomųjų priemonių galimybių prieš nustatydama antidempingo muitus, nors jie darytų poveikį Kazachstano, kaip besivystančios šalies, interesams, o tai neatitinka Antidempingo susitarimo 15 straipsnio. Atsižvelgdama į tai ministerija pareiškė esanti pasirengusi su Komisija aptarti tinkamą įsipareigojimų stebėsenos sistemą, pagal kurią Kazachstano eksportuojantys gamintojai negalėtų vykdyti Rusijos kilmės beržo faneros perkrovimo veiklos. Kad ši sistema būtų įmanoma ir atitiktų pagrindinio reglamento 8 straipsnį, Komisijos galutiniame reglamente turėtų būti numatyta galimybė pasiūlyti (ir priimti) įsipareigojimus dėl kainos pasibaigus galutinių antidempingo priemonių nustatymo terminui.

(205) Ši pastaba išnagrinėta 176 ir 183 konstatuojamosiose dalyse. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau Komisija, atidžiai išnagrinėjusi padėtį, padarė išvadą, kad dėl Kazachstano valdžios institucijų pateiktų pastabų bendrajame faktų atskleidimo dokumente pateiktos išvados nekeičiamos.

4.2. **Turkija**

4.2.1. *Išvados dėl bendrovės „Intur Construction Tourism and Forest“ (toliau – bendrovė „Intur“)*

(206) Bendrovė „Intur“ tvirtino, kad buvo pakankamai pagrįstų priežasčių ir ekonominio pagrindo jai įsteigti 2020 m. kovo mėn. Po kelių dešimtmečių veiklos medienos pramonėje, daugiausia dėmesio skiriant Afrikos medienai, ir nustačius šeimos vadovaujamos įmonės efektyvumo trūkumų, buvo įsteigta ši faneros gamybos bendrovė. Jos pagrindinis tikslas buvo pirkti faneros gamybos žaliavas iš šalies vidaus ir tarptautinių tiekėjų, po to šias žaliavas perdirbti ir transformuoti į gatavus faneros gaminius, skirtus platinti tiek vidaus, tiek tarptautinėse rinkose. Atlikus tyrimą nustatyta, kad bendrovė „Intur“ pradėjo gamybą 2019 m. pabaigoje, t. y. prieš inicijuojant pradinį antidempingo tyrimą dėl iš Rusijos importuojamos beržo faneros.

(207) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad 2021 m., jau inicijavus antidempingo tyrimą, bendrovė „Intur“ ėmė gerokai daugiau eksportuoti pardavimui į Sąjungą ir pirkti žaliavų iš Rusijos. Todėl Komisija padarė išvadą, kad operacijos labai suintensyvėjo jau inicijavus antidempingo tyrimą ar prieš pat jį inicijuojant, o atitinkamos dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės, kaip reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies a punktą.

(208) Pagrindinė bendrovės „Intur“ žaliava beržo fanerai gaminti yra beržo lukštas, pirktas tik iš Rusijos. Remiantis bendrovės „Intur“ pateikta ir patikrinta informacija, daugiau kaip 75 % visos žaliavų pirkimo vertės teko iš Rusijos perkamai žaliavai. Taigi Komisija padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytas 60 % kriterijus įvykdytas.

(209) Komisija padarė išvadą, kad surinkimo arba užbaigimo operacijai panaudotų dalių pridėtinė vertė buvo mažesnė nei 25 % gamybos sąnaudų, kaip reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies b punktą, kad šios operacijos būtų laikomos priemonių vengimu.

(210) 2024 m. sausio 30 d. pranešimu bendrovė „Intur“ paprašė Komisijos atsižvelgti į dar du patikslinimus, susijusius su valiutos kursais, darančiais poveikį mašinų nusidėvėjimui, ir tam tikrų darbo sąnaudų paskirstymu.

(211) Komisija pranešė bendrovei, kad po tikrinamojo vizito nebuvo įmanoma patikslinti sąnaudų elementų, nes šių teiginių nebuvo įmanoma patikrinti.

(212) Remiantis bendrovės „Intur“ pateiktomis ir patikrintomis lentelėmis, 2019 m. eksporto nebuvo, o per AL ji eksportavo [2 000–3 000] m^3. Tirdama kainas Komisija palygino per pradinį tyrimą nustatytą vidutinę nežalingą kainą, pakoreguotą atsižvelgiant į sąnaudų padidėjimą, ir vidutines svertines eksporto CIF kainas, nustatytas remiantis bendrovės „Intur“ pateikta informacija ir tinkamai pakoreguotas, kad būtų įtrauktos po muitinio įforminimo patiriamos išlaidos. Palyginus kainas nustatyta, kad dėl importo iš bendrovės „Intur“ Sąjungos kainos priverstinai sumažintos daugiau nei 37 %.

(213) Komisija taip pat išnagrinėjo, ar, palyginti su pirmiau nustatytomis panašaus produkto normaliosiomis vertėmis, buvo dempingo įrodymų. Šiuo tikslu bendrovės „Intur“ eksporto kainos (remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis), buvo palygintos su per pradinį tyrimą nustatytomis normaliosiomis vertėmis, tinkamai pakoreguotomis atsižvelgiant į infliaciją. Palyginus normaliąsias vertes ir eksporto kainas nustatyta, kad ataskaitiniu laikotarpiu vykdytas dempingas.

(214) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad nustatyta, jog bendrovė „Intur“ vengė priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje. Todėl Komisija atmetė bendrovės prašymą atleisti nuo priemonių.

4.3. **Išvada**

(215) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nė vienas prašymas atleisti nuo priemonių negali būti priimtas.

5. **ATSKLEIDIMAS**

(216) 2024 m. kovo 1 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims atskleidė esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis padarytos pirmiau minėtos išvados, ir paragino jas teikti pastabas. Iš suinteresuotųjų šalių gautos pastabos buvo išnagrinėtos pirmiau. Kitos pastabos, gautos iš konsorciumo „Woodstock Consortium“, Europos plokščių pramonės federacijos ir bendrovės „Orlimex CZ“, išnagrinėtos 6 skirsnyje.

6. **PAPILDOMOS PASTABOS PO FAKTŲ ATSKLEIDIMO**

(217) Konsorciumas „Woodstock“ pateikė papildomų pastabų dėl kelių aspektų, patvirtinančių vengimo praktiką visos šalies mastu. Jis taip pat pabrėžė, kad ateityje svarbu taikyti griežtą importo stebėseną ir tolesnes priemones.

(218) Europos plokščių pramonės federacija pritarė Komisijos išvadoms ir paprašė Komisijos nedelsiant imtis veiksmų, kad jos taptų privalomu reglamentu, ir toliau atidžiai stebėti, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems bandymams apeiti priemones.

(219) Po faktų atskleidimo nesusijęs importuotojas „Orlimex CZ“ tvirtino, kad logistikos ir administracinės išlaidos, susijusios su tranzitu iš Rusijos į Kazachstaną ir po to į ES, gerokai viršija išlaidas, sutaupomas vengiant 16 % muito. Todėl tai ekonomiškai neracionalu.

(220) Komisija laikėsi nuomonės, kad antidempingo priemonių taikymas gali būti išplečiamas ir trečiosioms šalims, kai vengiama galiojančių priemonių. Kaip paaiškinta šiame reglamente, Komisija nustatė, kad priemonių buvo vengiama. Klausimas, kiek tai naudinga, nebuvo aktualus ir nepateko į šio tyrimo taikymo sritį.

(221) Pasak bendrovės „Orlimex CZ“, Komisijos sprendime neatsižvelgta į didelį Rusijai taikomų sankcijų poveikį, kuris, bendrovės nuomone, yra tikroji importo iš Rusijos į Sąjungą sumažėjimo priežastis, ne antidempingo muitų nustatymas. Nuo 2022 m. balandžio mėn. įgyvendinti teisiniai draudimai jau iš esmės pakeitė prekybos situaciją, todėl buvo neįmanoma tęsti su Rusija susijusios veiklos, nepriklausomai nuo antidempingo muitų. Būtent dėl sankcijų, o ne dėl antidempingo priemonių atsirado trūkumų rinkoje, kuriuos siekė užpildyti Kazachstano, Turkijos ir kitų regionų gamintojai.

(222) Komisija šį tvirtinimą paneigė 61 konstatuojamojoje dalyje. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad bendrovės „Orlimex CZ“ paaiškinimas, kad Kazachstano ir Turkijos gamintojai siekė užpildyti, kaip teigiama, susiformavusius trūkumus Sąjungos rinkoje, yra neaktualus, nes nė vienas gamintojas iš tikrųjų negalėjo įrodyti, kad turėjo teisę pasinaudoti atleidimu nuo priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.

(223) Bendrovė „Orlimex CZ“ taip pat teigė, kad SFK – gamintojas, Kazachstano rinkoje įsitvirtinęs gerokai prieš nustatant sankcijas ar antidempingo muitus ir daugiausia tenkinantis vidaus paklausą. Nustačius sankcijas, į Kazachstano rinką pateko Rusijos gamintojai, prekiaujantys produktais, kurių dėl sankcijų jie nebegalėjo parduoti Sąjungoje, todėl kainos vidaus rinkoje smarkiai sumažėjo. O Sąjungoje beržo faneros kainos padidėjo. Todėl buvo visiškai logiška, kad gamintojas nukreiptų savo produkciją į Sąjungos rinką. Be to, bendrovė „Orlimex CZ“ tvirtino, kad Komisija, laikydamasi pernelyg bendro požiūrio, nesąžiningai vienai grupei priskyrė visus eksportuotojus, neatsižvelgdama į aiškius teisėtos verslo veiklos ir sankcijas pažeidžiančios veiklos skirtumus.

(224) Išvados dėl SFK išsamiau išdėstytos 4.1.3 skirsnyje. Be to, Komisija įvertino kiekvieno apie save individualiai pranešusio eksportuojančio gamintojo padėtį ir rėmėsi jos esme, todėl nei atliekant tyrimą, nei išvadose nebuvo nei apibendrinama, nei grupuojama.

(225) Bendrovė „Orlimex CZ“ taip pat pažymėjo, kad SFK atveju Komisija perkėlė įrodinėjimo pareigą. Pasak bendrovės „Orlimex CZ“, šis įrodinėjimo pareigos perkėlimas pakenkė teisiniam tikrumui ir pasitikėjimui tyrimo proceso vientisumu.

(226) Šis tvirtinimas išnagrinėtas 118 konstatuojamojoje dalyje. Kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi pats įrodyti, kad jo ypatinga padėtis pateisina atleidimą nuo priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį. Apskritai, jeigu eksportuojantis gamintojas turi nuosavą gamybos įrenginį, galintį gaminti bent tai, ką jis iš tikrųjų eksportuoja, neturi daug ryšių su šalimi, kuriai taikomos priemonės, kiek tai susiję su susijusiomis bendrovėmis ir (arba) tiekimu, ir gali būti laikomas atskaitingu, nėra nei pernelyg didelė našta, nei sunku įrodyti, kad toks gamintojas nevengia priemonių. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, bendrovės „Orlimex CZ“ tvirtinimai buvo atmesti.

7. **IŠVADA**

(227) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija laikėsi nuomonės, kad Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 nustatytas galutinis antidempingo muitas iš Rusijos importuojamai beržo fanerai turi būti išplėstas iš Kazachstano ir Turkijos siunčiamai importuojamai beržo fanerai, deklaruojamai arba nedeklaruojamai kaip Kazachstano ir Turkijos kilmės. Komisija taip pat pakartojo, kad pateikti prašymai atleisti nuo priemonių turėtų būti atmesti.

(228) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Galutinio antidempingo muito, nustatyto Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930, kuriuo importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, taikymas išplečiamas importuojamai fanerai, sudarytai tik iš medienos lakštų, kurių kiekvieno storis ne didesnis kaip 6 mm, kurios išoriniai lakštai yra iš medienos, nurodytos 4412 33 subpozicijoje, o bent vienas išorinis lakštas yra iš beržo medienos, padengtai arba nepadengtai, šiuo metu klasifikuojamai priskiriant KN kodą ex 4412 33 10, siunčiamai iš Kazachstano ir Turkijos ir deklaruojamai arba nedeklaruojamai kaip Kazachstano ir Turkijos kilmės (TARIC kodai 4412331010 ir 4412331020).

2. Išplėstasis muitas yra visoms kitoms bendrovėms Rusijoje nustatytas 15,80 % antidempingo muitas.

3. Surenkamas muitas, kurio taikymas išplėstas šio straipsnio 1 ir 2 dalimis, mokėtinas už importą, registruojamą pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2023/1649 2 straipsnį.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Muitinėms pavedama nutraukti importuojamų produktų registraciją, nustatytą vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento (ES) 2023/1649 2 straipsniu.

3 straipsnis

Bendrovių „Favorit LLP“, „QazFanCom LLP“, „Semipalatinsk Wood Processing LLP“, „Severnyi Fanernyi Kombinat LLP“, VFP LLP, „Intur Construction Tourism and Forest“, „Murat Şahin Orman Ürünleri“, „Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş“ ir „Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS“ pateikti prašymai atleisti nuo priemonių atmetami.

4 straipsnis

1. Prašymai atleisti nuo muito, kurio taikymas išplėstas 1 straipsniu, pateikiami raštu viena iš Europos Sąjungos oficialiųjų kalbų ir turi būti pasirašyti taikyti išimtį prašančio subjekto įgalioto asmens. Prašymas turi būti siunčiamas šiuo adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Vadovaudamasi Reglamento (ES) 2016/1036 13 straipsnio 4 dalimi Komisija gali priimti sprendimą, kuriuo leidžiama iš bendrovių, nevengiančių Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1930 nustatytų antidempingo priemonių, importuojamiems produktams netaikyti muito, kurio taikymas išplėstas 1 straipsniu.

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2024 m. gegužės 13 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN